

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 17 czerwca 2011 r. (18.06)
(OR. en)**

ST 11447/11

POLGEN 100

NOTA

Od: Przyszłe prezydencje: polska, duńska i cypryjska

Do: Delegacje

Dotyczy: 18-miesięczny program Rady (1 lipca 2011 r. – 31 grudnia 2012 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu ostateczną wersję 18-miesięcznego programu Rady, przygotowaną przez przyszłe prezydencje: polską, duńską i cypryjską.

Przewodniczący Rady do Spraw Zagranicznych nie przekazał wkładu dotyczącego działań w zakresie stosunków zewnętrznych prowadzonych przez ten skład Rady.

SPIS TREŚCI

NOTA.....	1
SPIS TREŚCI	2
WPROWADZENIE.....	6
CZEŚĆ I	8
RAMY STRATEGICZNE.....	8
PROGRAM OPERACYJNY.....	17
SPRAWY OGÓLNE.....	17
Strategia „Europa 2020”	17
Wieloletnie ramy finansowe	18
Polityka spójności	18
Strategie makroregionalne	19
Regiony najbardziej oddalone	19
Proces rozszerzenia	20
Zintegrowana polityka morska	21
Statystyka	22
Grupa G20	22
Kwestie organizacyjne związane z ESDZ	23
SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE.....	23
Zarządzanie gospodarcze	23
Budżet	25
Usługi finansowe	26
Opodatkowanie bezpośrednie i pośrednie	27
Kwestie międzynarodowe	28
ZATRUDNIENIE, POLITYKA SPOŁECZNA, ZDROWIE I OCHRONA	
KONSUMENTÓW.....	29
Kwestie związane z zatrudnieniem i rynkiem pracy	29
Prawo pracy	30
Bezpieczeństwo i higiena pracy	31
Kwestie polityki społecznej	31
Równość kobiet i mężczyzn oraz niedyskryminacja	32
Zewnętrzny wymiar polityki zatrudnienia i polityki społecznej UE	33
Polityki w zakresie demografii i rodziny	33

Aktywne starzenie się i solidarność międzypokoleniowa	33
Zdrowie publiczne	34
Produkty farmaceutyczne i wyroby medyczne	36
Ochrona konsumentów	37
Środki spożywcze	38
KONKURENCYJNOŚĆ	38
Jednolity rynek	39
Lepsze uregulowania prawne	40
Polityka przemysłowa, w tym kluczowe technologie wspomagające i surowce	41
Małe i średnie przedsiębiorstwa	42
Badania i innowacje	43
Własność intelektualna	45
Unia celna	46
Prawo spółek	47
Konkurencja	47
Zamówienia publiczne	48
Harmonizacja i normalizacja techniczna	48
Przestrzeń kosmiczna	49
Turystyka	50
TRANSPORT, TELEKOMUNIKACJA I ENERGIA	51
TRANSPORT	51
Zagadnienia horyzontalne	51
Transport lądowy	53
Transport morski	53
Lotnictwo	54
TELEKOMUNIKACJA	55
ENERGIA	57
ŚRODOWISKO	59
Efektywne gospodarowanie zasobami	59
Różnorodność biologiczna	60
Zdrowie człowieka a środowisko	60
Zarządzanie środowiskiem	61
Kwestie międzynarodowe	61
Zmiana klimatu	63

ROLNICTWO I RYBOŁÓWSTWO	65
ROLNICTWO	65
Zdrowie zwierząt i kwestie weterynaryjne	66
Kwestie fitosanitarne	66
Organizmy zmodyfikowane genetycznie	67
Lasy	67
RYBOŁÓWSTWO	68
KSZTAŁCENIE, MŁODZIEŻ, KULTURA, POLITYKA AUDIOWIZUALNA I SPORT	69
KSZTAŁCENIE I SZKOLENIE	70
Europa 2020	70
Uczenie się przez całe życie i mobilność	71
Europejskie ramy kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie	71
Uczenie się pozaformalne i nieformalne	72
Szkolnictwo wyższe	72
Szkoły	73
Przedsiębiorczość	73
MŁODZIEŻ	74
KULTURA	75
POLITYKA AUDIOWIZUALNA	76
SPORT	78
WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE	79
SPRAWY WEWNĘTRZNE	79
Uwagi ogólne	79
Swobodne przemieszczanie się obywateli UE	79
Legalna migracja i integracja obywateli państw trzecich	81
Nielegalna imigracja	82
Azyl	83
Bezpieczeństwo wewnętrzne	84
Walka z przestępczością zorganizowaną	85
Zwalczanie terroryzmu	86
Współpraca celna	86
WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI	87
Prawa podstawowe	87
Ochrona najsłabszych grup	87

Prawa jednostki w postępowaniu karnym	88
Wzajemne uznawanie w sprawach karnych i cywilnych	88
Minimalne zasady	89
E-sprawiedliwość	90
ZEWNĘTRZNY WYMIAR WSiSW	91
OCHRONA LUDNOŚCI.....	93
STOSUNKI ZEWNĘTRZNE	95
Wspólna polityka handlowa UE	95

PROGRAM DZIAŁAŃ RADY
PRZYGOTOWANY PRZEZ PREZYDENCJE: POLSKĄ, DUŃSKĄ
I CYPRYJSKĄ
oraz w ścisłej współpracy z Komisją i przewodniczącym Rady
Europejskiej

WPROWADZENIE

Niniejszy dokument określa program prac Rady, przygotowany przez przyszłe prezydencje: polską, duńską i cypryjską, obejmujący okres od lipca 2011 roku do grudnia 2012 roku. Program ten przedstawiono w dwóch częściach. Pierwsza część zawiera strategiczne ramy programu, umieszczając go w szerszym kontekście, a w szczególności w perspektywie bardziej długoterminowych celów, które będą realizowane w trakcie trzech kolejnych prezydencji. Dlatego też na temat tej sekcji – zgodnie z regulaminem wewnętrznym Rady – przeprowadzono konsultacje z przyszłymi prezydencjami: irlandzką, litewską i grecką. Druga część zawiera program operacyjny określający kwestie, które prawdopodobnie będą stanowić przedmiot działań w ciągu wspomnianych osiemnastu miesięcy. Zgodnie z regulaminem wewnętrznym Rady ta część została przygotowana w ścisłej współpracy z Komisją i przewodniczącym Rady Europejskiej, jednak przewodniczący Rady do Spraw Zagranicznych nie przekazał wkładu dotyczącego działań prowadzonych przez ten skład Rady.

Trzy prezydencje dołożą wszelkich starań, by zapewnić sprawne i skuteczne funkcjonowanie nowych zasad i postanowień wprowadzonych przez Traktat z Lizbony oraz by optymalnie wykorzystać wszystkie możliwości, jakie on oferuje. Oznacza to bardzo ścisłą współpracę między trzema prezydencjami oraz między nimi a przewodniczącym Rady Europejskiej i wysokim przedstawicielem. Jednocześnie prezydencje te będą w dużym stopniu działać w oparciu o korzystną dla obu stron współpracę z Komisją, w związku z czym oczekują na wkład, jaki wniesie Komisja na podstawie programu prac, który każda z nich przedstawiła. Będą również bardzo ściśle i konstruktywnie współpracować z Parlamentem Europejskim, którego rola została znacznie wzmocniona przez Traktat z Lizbony.

CZEŚĆ I

RAMY STRATEGICZNE

1. Trzy prezydencje obejmą swoje funkcje w okresie, w którym wciąż będą widoczne skutki kryzysu finansowego, gospodarczego i kryzysu związanego z długiem państwowym. W związku z tym celem wielu działań podejmowanych w tym okresie przez UE będzie zapewnienie UE i jej państwom członkowskim środków służących pełnemu wyjściu z kryzysu i powrotowi do stabilnych warunków makroekonomicznych. W tym kontekście jednym z kluczowych wyzwań będzie dalsza konsolidacja budżetowa i stworzenie możliwie najlepszych warunków stabilnego długotrwałego wzrostu i wysokiego zatrudnienia. Jednocześnie trzeba się skutecznie zająć skutkami kryzysu gospodarczego w zakresie zatrudnienia i w sferze socjalnej. Aby zapewnić integralność i stabilność strefy euro oraz aby zwiększyć konkurencyjność w całej UE, trzeba będzie wdrożyć i udoskonalić wzmocnione ramy zarządzania gospodarczego, które mają zaowocować lepiej koordynowanymi i bardziej zbieżnymi politykami gospodarczymi.
2. Potrzeba podjęcia działań w odpowiedzi na kryzys – przy jednoczesnym położeniu fundamentów pod przyszły wzrost – sprzyja kompleksowej rewitalizacji unijnych polityk, rewitalizacji, która powinna zapewnić UE osiągnięcie długoterminowych celów politycznych sformułowanych w strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. Większość działań będzie trzeba przeprowadzić na szczeblu krajowym i będą one wymagały dalszych reform strukturalnych w państwach członkowskich. UE będzie monitorować rozwój sytuacji w tym zakresie i uczestniczyć w realizacji określonych celów, wykorzystując swoje polityki.
3. Jednym z kluczowych priorytetów w omawianym 18-miesięcznym okresie będą negocjacje w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych, które określą finansowanie unijnych polityk od 2014 roku. Celem negocjacji będzie dopasowanie treści i zasobów nowych wieloletnich ram finansowych do uzgodnionych priorytetów UE oraz odpowiednie wspieranie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w Unii, jak również uwzględnienie nowych obszarów kompetencji wprowadzonych na mocy Traktatu z Lizbony.

4. W tym samym okresie przedmiotem negocjacji ma być wiele istotnych wieloletnich unijnych programów, polityk i funduszy, których celem jest przyczynianie się do przyszłego wzrostu i dobrobytu w UE.
5. Aby utrzymać i zwiększyć swój wpływ i swoją rolę w świecie, który odznacza się zmianami układu sił, UE będzie musiała ponownie przeanalizować swoje wysiłki i działania podejmowane w kontekście swych stosunków zewnętrznych. Jednocześnie UE będzie musiała odpowiadać na globalne wyzwania i zagrożenia, takie jak: degradacja środowiska, zmiana klimatu, brak zasobów, presja na różnorodność biologiczną, międzynarodowa migracja, ubóstwo oraz wyzwanie związane z wyżywieniem szybko rosnącej światowej populacji i z uwzględnieniem jej uzasadnionych istotnych potrzeb rozwojowych.
6. W okresie omawianych 18 miesięcy następujące obszary będą miały strategiczne znaczenie dla realizacji długoterminowych celów UE do roku 2020 i dla zwiększenia roli UE na arenie międzynarodowej.
7. W ostatnich latach Europa przeszła przez poważny kryzys gospodarczy przejawiający się ujemnymi stopami wzrostu, rosnącym bezrobociem oraz zwiększoną presją na finanse publiczne i na spójność społeczną. Z myślą o przewyciężeniu skutków kryzysu zintensyfikowane zostaną działania służące przywróceniu stabilnych finansów publicznych, wyeliminowaniu słabości strukturalnych i zwiększeniu konkurencyjności w Unii. Realizacja strategii wyjścia, w tym konsolidacja fiskalna, nadal będzie jednym z najważniejszych priorytetów programu działań. W dalszym ciągu będą podejmowane działania związane z koniecznością zwiększenia koordynacji polityki gospodarczej i wzmocnienia **zarządzania gospodarczego**.

8. Aby mieć pewność, że UE wyjdzie z kryzysu silniejsza, czego dowodem będzie zwiększenie jej konkurencyjności międzynarodowej, państwa członkowskie i instytucje europejskie będą musiały skutecznie realizować **strategię „Europa 2020”**. Działania będą się koncentrować na inteligentnym i zrównoważonym wzroście sprzyjającym włączeniu społecznemu. W tym kontekście Unia będzie wspierać nowe źródło wzrostu, jakim jest kapitał intelektualny oraz zielona, bardziej zasobooszczędna gospodarka oparta na wiedzy, która jest w stanie podejmować długoterminowe wyzwania gospodarczo-społeczne i wyzwania związane ze zmianą klimatu, wystarczalnością energii oraz ochroną ekosystemów i różnorodności biologicznej. Pakt euro plus pozwoli osiągnąć nową jakość koordynacji polityki gospodarczej, co ma na celu zwiększenie konkurencyjności, zatrudnienia, poprawę stabilności budżetowej i stabilności finansowej. Dalsze działania będą prowadzone w odniesieniu do wszystkich aspektów jednolitego rynku oraz małych i średnich przedsiębiorstw będących podstawą europejskiej gospodarki. Będą również podejmowane starania na rzecz tworzenia dynamicznego jednolitego rynku cyfrowego. Sukces gospodarczy w przyszłości nie będzie możliwy bez zwiększenia nakładów inwestycyjnych w badania i innowacje oraz kształcenie i szkolenia. W związku z tym Unia będzie musiała kontynuować działania związane z realizacją koncepcji „trójkąta wiedzy” i tworzeniem rzeczywistej europejskiej przestrzeni badawczej, co umożliwi zmniejszenie rozdrobnienia polityki w tym zakresie i pozwoli na swobodny przepływ badaczy. W tym kontekście istotne są następujące elementy: opracowanie strategicznego i zintegrowanego podejścia do innowacji oraz zoptymalizowanie efektów synergii dotyczących polityk europejskich, krajowych i regionalnych, jak również zagwarantowanie większego zaangażowania zainteresowanych stron w proces innowacji i wspieranie pełnego wykorzystania intelektualnego kapitału Europy.
9. Jednym z głównych działań w omawianym okresie będą negocjacje w sprawie nowych **wieloletnich ram finansowych**, które będzie trzeba zakończyć przed końcem 2012 roku, tak by umożliwić przyjęcie i realizację unijnych polityk, programów i instrumentów finansowych w odpowiednim terminie. Wieloletnie ramy finansowe będą musiały w zrównoważony sposób uwzględniać potrzeby obecnych polityk, odpowiadać na nowe wyzwania i stanowić podstawę priorytetów wynikających ze strategii „Europa 2020”. Nowe wieloletnie ramy finansowe będą również odnosić się do nowych polityk wprowadzonych Traktatem z Lizbony.

10. Rozwój UE zależy także od jej akceptacji przez **obywateli**. W nadchodzących latach zasadnicze znaczenie będzie mieć zatem większa koncentracja uwagi na politykach, które są korzystne dla obywateli. W politykach tych – a dotyczą one wielu obszarów – będzie trzeba uwzględnić niezbędne dostosowania do zmieniającego się otoczenia międzynarodowego, jak również wyzwania społeczne, takie jak zmiany demograficzne i spójność społeczna.
11. W tym kontekście realizacja części strategii „Europa 2020” dotyczącej spraw społecznych oraz podjęcie wyzwań społecznych będzie miało kluczowe znaczenie dla osiągnięcia wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu. Społeczno-gospodarczy dobrobyt obywateli zależy również od inwestycji w kapitał ludzki, które mają poprawić dostęp do wysokiej jakości kształcenia, podnieść kwalifikacje zawodowe i wzmocnić uczenie się przez całe życie po to, by zwiększyć szanse zatrudnienia i współczynnik aktywności zawodowej sprzyjającej włączeniu społecznemu. W tym kontekście opracowanie i realizacja działań związanych z zatrudnieniem wśród młodzieży i z mobilnością zasługuje na szczególną uwagę.
12. Rok 2012, który jest Europejskim Rokiem Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej, przyciągnie uwagę do kwestii ogromnych wyzwań demograficznych, przed którymi stoją nasze społeczeństwa, i trzeba mieć nadzieję, że uwypukli, jak pilną kwestią jest natychmiastowe podjęcie stosownych działań; powinien również zainicjować okres refleksji nad koniecznymi działaniami, jakie należy podjąć w odpowiedzi na dalekosiężne wyzwania społeczne związane ze starzeniem się społeczeństw.
13. Unia będzie też musiała zwiększyć swoją widoczność i skuteczność, jeżeli chodzi o polityki i uwarunkowania mające wpływ na życie codzienne obywateli. W dziedzinie zdrowia europejska strategia zdrowia, nowy program zdrowia publicznego i partnerstwo na rzecz innowacji sprzyjającej aktywnemu starzeniu się w dobrym zdrowiu będą stanowić odpowiedź na zmiany demograficzne, uwarunkowania zdrowotne, innowacje w opiece zdrowotnej służące wzmocnieniu systemów opieki zdrowotnej i złagodzeniu globalnych zagrożeń dla zdrowia.
14. Promowanie wysokiej jakości żywności i bezpieczeństwa żywności, a także bezpieczeństwa w odniesieniu do produktów konsumpcyjnych to istotny obszar, w którym działania na poziomie Unii przynoszą europejskim obywatelom bezpośrednią i rzeczywistą wartość dodaną.

15. Świadoma swego wspólnego dziedzictwa kulturowego, Unia nadal będzie zwracać szczególną uwagę na kulturę. Jej działania w tym obszarze przyczyniać się będą również do promowania aktywności obywatelskiej, wspierania sektora kreatywnego i przemysłu kultury, a jednocześnie wzmocnienia zarządzania kulturą.
16. Osiągnięcie **trwałego wzrostu** wymaga zintegrowanego podejścia do polityk dotyczących zmiany klimatu, transportu, rolnictwa, środowiska i energii z myślą o **efektywnym gospodarowaniu zasobami**. W tym celu podejmowane działania nadal będą służyć wspieraniu konkurencyjności Unii w oparciu o gospodarkę niskoemisyjną i ekologiczną.
17. Zgodnie ze strategią „Europa 2020” jednym z podstawowych celów w nadchodzących latach będzie propagowanie rozwoju ekologicznego poprzez zrównoważone i efektywne gospodarowanie zasobami. Takie podejście, jak również związane z nim kwestie zarządzania będą także propagowane i bronię na najważniejszych forach międzynarodowych, takich jak szczyt Rio +20.
18. W dziedzinie ochrony środowiska UE przedstawi nowy program działań w zakresie środowiska naturalnego. W tym kontekście szczególny nacisk zostanie położony na kwestie różnorodności biologicznej na szczeblu europejskim i międzynarodowym w celu znaczącej poprawy statusu różnorodności biologicznej i określenia nowych celów, które mają być zrealizowane do roku 2020 i 2050.
19. W dziedzinie międzynarodowych negocjacji w sprawie zmiany klimatu trzy prezydencje będą nadal pracować nad działaniami następczymi wynikającymi z porozumienia w sprawie zmiany klimatu wypracowanego na konferencji UNFCCC w Cancún i przygotowują zbliżającą się konferencję w Durbanie. Unia zastosuje wszystkie dostępne jej środki i dołoży wszelkich starań, by przyczynić się do wypracowania międzynarodowego porozumienia w sprawie zmiany klimatu na okres po roku 2012. Przyjęcie unijnej strategii przystosowania się do zmiany klimatu i dalsze prace nad tą strategią będą uzupełnieniem prac w zakresie łagodzenia zmiany klimatu.

20. Wysiłki podejmowane w kwestii przeciwdziałania zmianie klimatu są ściśle powiązane z politykami w dziedzinie energii i transportu. Na podstawie kilku inicjatyw politycznych, w tym działań podejmowanych w ramach unijnej inicjatywy przewodniej w sprawie efektywnego gospodarowania zasobami, planu na rzecz efektywności energetycznej, harmonogramu działań w dziedzinie energii do roku 2050 oraz harmonogramu działań na rzecz gospodarki niskoemisyjnej do roku 2050 i białej księgi pt. „Plan utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu”, Unia będzie w dalszym ciągu omawiać pomysły i działania z myślą o zredukowaniu emisji o 80–95% do roku 2050 w porównaniu z poziomami z 1990 roku.
21. Infrastruktura energetyczna, bezpieczeństwo energetyczne i efektywność energetyczna, energia odnawialna oraz wewnętrzny rynek energii i działania zewnętrzne w dziedzinie energii nadal będą podstawą działań na poziomie UE. W świetle awarii jądrowej w Japonii bardzo ważny będzie przegląd bezpieczeństwa elektrowni jądrowych.
22. W obszarze **wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych realizacja programu sztokholmskiego** pozostanie jednym z kluczowych priorytetów Unii. Ogólnym wyzwaniem będzie zapewnienie poszanowania podstawowych wolności i integralności przy jednoczesnym zagwarantowaniu bezpieczeństwa. Priorytety programu sztokholmskiego znajdą odzwierciedlenie we wszystkich podejmowanych działaniach. Ponadto prowadzone będą skuteczne działania w związku z sytuacją w południowej części basenu Morza Śródziemnego. Urzeczywistnienie skonsolidowanej europejskiej przestrzeni sprawiedliwości dysponującej mechanizmami, które ułatwiają dostęp do wymiaru sprawiedliwości, umożliwiając obywatelom korzystanie z przysługujących im praw w całej UE, ochrona danych i walka z wszystkimi aspektami przestępczości zorganizowanej są nieustannie przedmiotem zainteresowania i pozostaną w centrum unijnych polityk.
23. Unia będzie również kontynuowała realizację Europejskiego paktu o imigracji i azylu z myślą o opracowaniu przyszłościowej i wszechstronnej europejskiej polityki w dziedzinie imigracji; będzie także prowadzić prace służące stworzeniu wspólnego europejskiego systemu azylowego przed końcem 2012 roku.
24. Kontynuowane będą prace nad poprawieniem europejskich zdolności do reagowania w przypadku katastrof i kryzysów zarówno w UE, jak i w państwach trzecich, z uwzględnieniem niezbędnej równowagi między zapobieganiem, gotowością i reagowaniem.

25. UE pozostaje przystanią stabilności i dobrobytu, która wciąż przyciąga europejskie kraje. Stopniowy i dobrze zarządzany **proces rozszerzenia**, oparty na uzgodnionych zasadach i kryteriach kopenhaskich, pozwala czerpać korzyści wszystkim zainteresowanym krajom. W tym kontekście kontynuowane będą toczące się negocjacje, a europejska perspektywa krajów Bałkanów Zachodnich stanie się jeszcze bliższa.
26. W ramach **europejskiej polityki sąsiedztwa** UE będzie w dalszym ciągu rozwijać i umacniać swoje stosunki z krajami położonymi na wschód i na południe od Unii, aby przyczynić się do stabilności i dobrobytu tych regionów. W związku z tym kontynuowana będzie także realizacja zmienionej europejskiej polityki sąsiedztwa.
27. W nadchodzących latach Unia stanie również przed różnorodnymi wyzwaniami związanymi z jej **rolą w świecie**. Układ sił gospodarczych i politycznych w świecie nadal będzie przechodzić fundamentalne zmiany. Wschodzące potęgi będą kwestionować stosunki transatlantyckie jako środek ciężkości na scenie globalnej, tym samym wpływając na polityczne znaczenie Unii i jej rolę w świecie.
28. Aby móc wywierać wpływ, który odzwierciedla jej rolę, UE musi dysponować spójną i konsekwentną polityką w zakresie stosunków zewnętrznych. W tym celu Unia będzie w pełni korzystać z nowych struktur, narzędzi i możliwości ustanowionych i przewidzianych w Traktacie z Lizbony, takich jak Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Europejska Służba Działań Zewnętrznych.
29. Unia jest największym na świecie obszarem handlowym, w związku z czym musi odgrywać jeszcze bardziej kluczową rolę w regulowaniu kwestii gospodarczych, finansowych i handlowych na forum państw grupy G20, WTO i w ramach innych odnośnych wielostronnych forów.

30. Jako największy na świecie darczyńca pomocy rozwojowej, UE ma doskonałą pozycję do propagowania europejskich wartości i interesów, przyczyniania się do trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz do dalszego finansowania na poziomie międzynarodowym agendy rozwoju i dalszego zwiększania efektywności unijnej pomocy. UE nadal będzie propagować milenijne cele rozwoju, przy założeniu ostatecznego celu w postaci wyeliminowania ubóstwa do 2015 roku. W tym kontekście UE będzie kontynuować reformę i wzmocnienie swoich polityk w zakresie rozwoju i pomocy humanitarnej.
31. Kapitalne znaczenie dla Unii będzie miało dalsze rozwijanie strategicznych partnerstw z kluczowymi podmiotami na świecie; partnerstwa te pozostaną użytecznym instrumentem realizowania europejskich celów i interesów. Istotne znaczenie będzie również miało dalsze opracowywanie regionalnych ram i strategii po to, by zapewnić UE stałą rolę w stawianiu czoła regionalnym i globalnym wyzwaniom, z jednoczesnym propagowaniem wzrostu, dobrobytu i bezpieczeństwa. W tym kontekście stosunki transatlantyckie nadal będą jednym z kluczowych elementów unijnych polityk zewnętrznych, umożliwiając stawianie czoła nowym wyzwaniom, takim jak pojawienie się nowych znaczących podmiotów na arenie globalnej.
32. Unia Europejska będzie również – zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych – nadal odgrywać bezsprzecznie istotną rolę w obszarze bezpieczeństwa, zarządzania kryzysowego i zwalczania ogólnoswiatowego terroryzmu.

CZEŚĆ II

PROGRAM OPERACYJNY

SPRAWY OGÓLNE

Strategia „Europa 2020”

1. Europa przechodzi czas próby i będzie musiała dołożyć wszelkich starań, by przezwyciężyć liczne wyzwania, które przed nią stoją. Może jej się to udać i może ona wzmocnić swoją rolę gospodarczą, jeżeli będzie działać w sposób skoordynowany, a w nadchodzących latach skoncentruje się na wyeliminowaniu swoich słabych stron, pokonaniu trudności i wykorzystaniu swoich atutów.
2. W tym celu Rada Europejska przyjęła w czerwcu 2010 roku strategię „Europa 2020” przedstawiającą strategiczną wizję europejskiej społecznej gospodarki rynkowej na następne dziesięciolecie. Strategia „Europa 2020” pokazuje, jak sprawić, by Europa stała się inteligentną i zrównoważoną gospodarką sprzyjającą włączeniu społecznemu, cechującą się wysokimi wskaźnikami zatrudnienia, i wydajności oraz wysokim stopniem spójności społecznej i zwiększającą konkurencyjność UE w zglobalizowanym świecie. Aby przynieść szybkie i trwałe wyniki, niezbędna jest lepsza koordynacja polityki i spójne podejścia w zakresie polityki.
3. W ramach tej nowej strategii Rada Europejska wyznaczyła główne cele, które będą napędzać działania państw członkowskich służące realizacji ich indywidualnych celów krajowych. Krajowe programy reform będą podlegały wzajemnej ocenie i wielostronnemu nadzorowi. Co roku, w styczniu Komisja będzie przedstawiała roczną wizję wzrostu gospodarczego, która będzie stanowić główny wkład do dyskusji na wiosennych posiedzeniach Rady Europejskiej. Roczne wizje wzrostu gospodarczego będą obejmowały zarówno część dotyczącą przeglądu postępów, jak i część dotyczącą przyszłości, w której proponowane będą strategiczne wskazówki polityczne dla państw członkowskich. Trzy prezydencje uznają pomyślną realizację tej strategii za jedno z podstawowych zadań w nadchodzących latach. W związku z tym będą ściśle współpracować, by zapewnić działania następcze związane z drugą roczną wizją wzrostu gospodarczego w odpowiednich składach Rady oraz sprawną realizację europejskiego semestru w pierwszej połowie 2012 roku.

Wieloletnie ramy finansowe

4. Obecne wieloletnie ramy finansowe Unii obowiązują do końca 2013 roku. Negocjacje w sprawie kolejnych wieloletnich ram finansowych, wraz z przeglądem stosownych polityk i instrumentów ustawodawczych, muszą zostać zakończone w terminie, który umożliwi zaplanowanie przyszłych działań Unii. Zważywszy na złożoność tych negocjacji, trzeba będzie zatem ściśle przestrzegać ustalonego kalendarza. Prace nad pakietem dotyczącym wieloletnich ram finansowych obejmującym rozporządzenie określające wieloletnie ramy finansowe po roku 2013 oraz powiązane akty prawne będą w związku z tym jednym z najważniejszych zadań Rady do Spraw Ogólnych.
5. Wnioski Komisji zostaną przedstawione w czerwcu 2011 roku. Trzy prezydencje będą pracować na podstawie wspólnej metodyki, w tym w kwestiach związanych ze współpracą z Parlamentem Europejskim, dążąc do wypracowania porozumienia tak, by umożliwić przyjęcie rozporządzenia określającego wieloletnie ramy finansowe w odpowiednim terminie.

Polityka spójności

6. Polityka spójności pozostanie jednym z istotnych instrumentów pobudzania rozwoju w całej Unii, zmniejszając dysproporcje między poziomem rozwoju poszczególnych regionów Europy, kładąc tym samym fundamenty pod zrównoważony i trwały rozwój gospodarczy, społeczny i terytorialny UE jako całości. Jest ona także ważnym narzędziem realizacji strategii „Europa 2020”, zwiększając potencjał wzrostu.
7. Głównym celem Rady jest wypracowanie w odpowiednim terminie porozumienia z Parlamentem Europejskim w sprawie pakietu ustawodawczego, który będzie obejmował okres po 2013 roku. Prace nad stosownymi rozporządzeniami będą ściśle związane z negocjacjami w sprawie kolejnych wieloletnich ram finansowych.

8. Prezydencje będą kontynuować prace nad przyszłością wymienionej polityki ze szczególnym uwzględnieniem jej struktury oraz uproszczenia jej zasad i procedur, by zwiększyć jej skuteczność i efektywność. Będą kontynuować prace nad zmienioną agendą terytorialną UE i włączą terytorialny aspekt polityki spójności do głównego nurtu prac, zgodnie z postanowieniami Traktatu z Lizbony.
9. Jeżeli chodzi o urbanistykę, trzy prezydencje będą kontynuować prace nad wdrożeniem karty lipskiej i deklaracji z Toledo. Kwestie priorytetowe obejmą: miejski wymiar polityki spójności, zintegrowaną odnowę obszarów miejskich, powiązania między obszarami miejskimi i wiejskimi, miejski wymiar zmiany klimatu i wyzwania demograficzne.

Strategie makroregionalne

10. Trzy prezydencje skoncentrują się na realizacji unijnej strategii dla regionu Morza Bałtyckiego i unijnej strategii na rzecz regionu Dunaju, jak również na przeglądzie strategii dla regionu Morza Bałtyckiego. Wyzwaniem będzie realizacja tych strategii z zastosowaniem zintegrowanego podejścia, z jednoczesnym poszanowaniem indywidualnych uwarunkowań każdego z zaangażowanych państw członkowskich. Kluczowymi zagadnieniami w tym zakresie będą aspekty społeczno-gospodarcze, transportowe, kulturowe i środowiskowe wspomnianych regionów. Przedmiotowe strategie powinny uzupełniać już istniejące polityki UE.

Regiony najbardziej oddalone

11. Trzy prezydencje będą działać na rzecz rozwoju regionów najbardziej oddalonych, z korzyścią dla całej Unii Europejskiej. W centrum prac znajdują się inicjatywy w regionach najbardziej oddalonych przynoszące UE wartość dodaną, mianowicie w dziedzinie badań i innowacji, energii odnawialnych, różnorodności biologicznej, rolnictwa, rybołówstwa, zdrowia, technologii informacyjno-komunikacyjnych, sektorów kultury, gospodarki morskiej i współpracy terytorialnej.

Proces rozszerzenia

12. Trzy prezydencje przyznają, że rozszerzenie pozostaje jedną z kluczowych polityk, która wzmacnia pokój, demokrację i stabilność w Europie i służy strategicznym interesom Unii Europejskiej. Są w związku z tym zdecydowane kontynuować program rozszerzenia, zapewniając spójną realizację odnowionego konsensusu w sprawie rozszerzenia, przedstawionego przez Radę Europejską w grudniu 2006 roku, i z uwzględnieniem wszystkich stosownych konkluzji Rady Europejskiej i Rady.
13. Jeżeli chodzi o **Chorwację**, w wyniku zakończenia negocjacji akcesyjnych, będzie musiał zostać podpisany i ratyfikowany traktat o przystąpieniu z myślą o przyjęciu Chorwacji jako nowego członka Unii Europejskiej.
14. W oparciu o wyniki przeglądu zgodności prawa krajowego (*screening*) trzeba będzie przeprowadzić konkretne negocjacje z **Islandią**. Trzy prezydencje będą dążyły do utrzymania stałego tempa tych negocjacji, pod warunkiem że Islandia będzie w stanie spełnić wymogi określone w ramach negocjacyjnych, wypełnić swoje zobowiązania wynikające z Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym i spełnić kryteria negocjacyjne.
15. Negocjacje z **Turcją** wejdą w decydującą fazę. Zostaną podjęte wszelkie możliwe działania, by nadać tym negocjacjom nowy impuls, aby zachęcić Turcję do kontynuowania procesu reform, szybszego spełniania kryteriów negocjacyjnych, spełnienia wymogów ram negocjacyjnych, wypełniania swoich zobowiązań umownych wobec UE i jej państw członkowskich oraz dokonywania postępów w kwestiach objętych deklaracją Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich z dnia 21 września 2005 r. Unia Europejska będzie również nadal apelować do Turcji, by ta aktywnie wspierała toczące się negocjacje w sprawie kompleksowego rozwiązania kwestii cypryjskiej, zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Cypru i w zgodzie z zasadami leżącymi u podstaw Unii.
16. Przedmiotem szczególnej uwagi będzie europejska perspektywa krajów Bałkanów Zachodnich. Proces stabilizacji i stowarzyszenia określony w agendzie z Salonik nadal będzie stanowił stosowne ramy w tym zakresie.

EFTA

17. W ważnej kwestii stosunków Unii ze Szwajcarią trzy prezydencje będą miały za zadanie monitorować efektywność mechanizmów finansowych na lata 2009–2014 oraz prowadzić negocjacje w sprawie nowego wkładu finansowego.

Zintegrowana polityka morska

18. Zintegrowana polityka morska Unii ma zwiększyć widoczność morskiego wymiaru Europy oraz propagować i ułatwiać wymianę informacji i najlepszych praktyk, wykorzystywanie i wzmacnianie efektów synergii, a także wspierać dialog z zainteresowanymi podmiotami i między nimi na temat zarządzania morskiego i polityk sektorowych wpływających na oceany, morza i obszary przybrzeżne.
19. Trzy prezydencje będą kontynuowały prace nad nadrzędnymi celami, priorytetami i założeniami tej polityki, przedstawionymi w niebieskiej księdze Komisji z 2007 roku i potwierdzonymi w sprawozdaniu z postępu prac z 2009 roku, gdzie wyraźnie uwypuklono sześć strategicznych wskazówek. Oczekuje się, że w 2011 roku Rada i Parlament Europejski przyjmą wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego Program na rzecz dalszego rozwoju zintegrowanej polityki morskiej w latach 2011–2013. Na podstawie tego rozporządzenia będzie można rozszerzyć i doprowadzić do końca obecne działania podejmowane przez UE. Prezydencje będą dążyły do sfinalizowania prac nad wnioskiem dotyczącym aktu ustawodawczego określającego ramy planowania przestrzennego obszarów morskich, który Komisja powinna przedłożyć w 2011 roku.

Statystyka

Trzy prezydencje będą kontynuowały prace nad zapewnianiem wysokiej jakości, wiarygodnych i stosownych, oficjalnych statystyk europejskich; podkreślają przy tym, jak ważne jest przestrzeganie zasad Europejskiego kodeksu praktyk statystycznych. Prezydencje będą wspierały inicjatywy w dziedzinie statystyki, które są podstawą rozwoju, realizacji i monitorowania wspólnotowych polityk. Przyjmując do wiadomości konieczność znalezienia równowagi między nowymi potrzebami w zakresie danych a coraz większymi ograniczeniami dotyczącymi zasobów, prezydencje będą kłaść nacisk na konieczność stałego koncentrowania się na inicjatywach zmierzających do uproszczenia i przeformułowania priorytetów, jak również na zmniejszeniu obciążenia respondentów po to, by usprawnić europejski system statystyczny. Aby osiągnąć ten cel, prezydencje będą zwracać uwagę na opracowanie takich struktur i procesów tworzenia statystyk, które poprawią skuteczność i efektywność tworzenia statystyk europejskich. Propagując bardziej oszczędny system tworzenia statystyk, prezydencje będą wspierać inicjatywy służące zwiększaniu świadomości na temat ponoszonych kosztów i poprawie przejrzystości kosztów związanych z europejskim systemem statystycznym.

Grupa G20

20. Trzy prezydencje będą kontynuowały dotychczasową praktykę omawiania na forum Rady do Spraw Ogólnych priorytetów niebędących przedmiotem obrad Rady ECOFIN; przedstawiciele UE i państw członkowskich UE będących członkami grupy G20 będą promować te priorytety na szczytach tej grupy.

Kwestie organizacyjne związane z ESDZ

21. ESDZ powstała na przełomie 2010 i 2011 roku, kiedy to mianowano kadrę kierowniczą wyższego szczebla i dokonano połączenia personelu wywodzącego się z sekretariatu Rady i z Komisji. ESDZ stanowi przełom w europejskich działaniach zewnętrznych i sprawi, że będą one bardziej zrozumiałe i spójne.
22. Z organizacyjnego punktu widzenia ESDZ powinna być w pełni gotowa do połowy 2013 roku. Przed tą datą WP musi jeszcze wypełnić pewne zobowiązania względem Rady i Parlamentu Europejskiego nałożone w decyzji prawnej w sprawie ustanowienia ESDZ, np. przedstawić sprawozdanie z funkcjonowania ESDZ do końca 2011 roku, które pozwoli na przegląd decyzji w sprawie ESDZ w 2013 roku. W zakresie mandatu trzech prezydencji może się również znaleźć ewentualny przegląd decyzji w sprawie przewodniczenia w grupach roboczych Rady.

SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE

Zarządzanie gospodarcze

23. W ciągu kolejnych 18 miesięcy Rada będzie kontynuowała prace nad wzmocnieniem stabilności budżetowej, zwiększeniem potencjału wzrostu gospodarczego i stabilności finansowej w UE i w strefie euro. Położenie fundamentów pod trwały wzrost i zatrudnienie w przyszłości pozostanie jednym z priorytetów. Będzie to wymagało stałych reform strukturalnych, by zwiększyć wskaźnik potencjalnego wzrostu gospodarki, z jednoczesnym utrzymaniem działań na rzecz konsolidacji fiskalnej. Będzie to również oznaczało poprawę ram koordynacji polityki gospodarczej w UE i w strefie euro, w tym wzmocnienie paktu stabilności i wzrostu oraz nowe ramy służące eliminowaniu zakłóceń równowagi makroekonomicznej.

24. Trzy prezydencje zapewnią wdrożenie ram ustawodawczych w obszarze zwiększonej dyscypliny fiskalnej i nadzoru makroekonomicznego. Równolegle prowadzone będą niezbędne prace związane z przyjęciem europejskiego mechanizmu stabilności, z myślą o ich zakończeniu w terminie uzgodnionym przez Radę Europejską w grudniu 2010 roku.
25. W tym kontekście trzy prezydencje będą pracować nad położeniem fundamentów pod przyszły wzrost i zatrudnienie, podejmując średnio- i długoterminowe reformy strukturalne służące zwiększeniu konkurencyjności, wydajności, potencjału wzrostu gospodarczego, spójności społecznej i konwergencji gospodarczej jako elementów strategii „Europa 2020”.
26. Kapitalne znaczenie będzie miało również monitorowanie działań państw członkowskich na rzecz przywrócenia stabilnych finansów publicznych. Trwałej konsolidacji fiskalnej powinna towarzyszyć lepsza jakość i efektywniejsze wykorzystanie wydatków publicznych, a jednym z priorytetów powinny być środki służące zwiększaniu wzrostu. Konsolidacja i wzmocniony pakt stabilności i wzrostu zapewnią stabilność makroekonomiczną i stabilność finansów publicznych, które są warunkiem wstępnym długotrwałego wzrostu.
27. W nowych ramach szerszego nadzoru gospodarczego więcej uwagi poświęci się nadzorowaniu zakłóceń równowagi makroekonomicznej oraz rozbieżności w zakresie konkurencyjności wewnątrz UE.

28. Koordynacja tych polityk w trybie *ex-ante* będzie łatwiejsza dzięki nowo ustanowionemu europejskiemu semestrowi, który zintegruje nadzorowanie reform strukturalnych i obecnie obowiązujące procesy w ramach wzmocnionego paktu stabilności i wzrostu oraz ogólnych wytycznych polityki gospodarczej. Krajowe programy reform oraz programy stabilności i programy konwergencji będą przedstawiane jednocześnie. W tym kontekście trzy prezydencje będą działać zgodnie ze zintegrowanym podejściem, dopilnowując by państwa członkowskie rozwiązywały swoje problemy strukturalne i makroekonomiczne, przywracając przy tym stabilność finansów publicznych. Celem długoterminowym będzie osiągnięcie konsolidacji fiskalnej, przy zapewnieniu lepszej jakości i efektywniejszego wykorzystania wydatków publicznych i nadaniu priorytetu środkom służącym zwiększaniu wzrostu. Trzy prezydencje będą pierwszymi, które będą musiały przeprowadzić pełny europejski semestr po osiągnięciu spodziewanego końcowego porozumienia w sprawie ram koordynacji polityki gospodarczej latem 2011 roku.

Budżet

29. Trzy prezydencje dopilnują, by roczna procedura budżetowa została przeprowadzona pomyślnie w kontekście nowych ram budżetowych i finansowych przewidzianych w Traktacie z Lizbony, unikając przy tym powiązań z kwestiami, które budżetu nie dotyczą. Należyte zarządzanie środkami finansowymi UE będzie jednym z priorytetów, czego przejawem będą zwłaszcza prace zmierzające do wypracowania porozumienia co do zmiany rozporządzenia finansowego oraz analiza wykonania budżetu na podstawie rocznego sprawozdania Trybunału Obrachunkowego.

Zasoby własne

30. Rozpoczną się również prace nad oczekiwanym w połowie 2011 roku wnioskiem Komisji dotyczącym „zasobów własnych”, z uwzględnieniem jego bliskiego związku z kolejnymi wieloletnimi ramami finansowymi na okres po 2013 roku.

Usługi finansowe

31. Dokończenie i umocnienie reformy sektora finansowego pozostanie jednym z priorytetów. Nacisk zostanie położony na trwającą, obszerną reformę rozporządzenia w sprawie usług finansowych, która pomoże zapobiec powtarzaniu się kryzysów i zapewni stabilność unijnego systemu finansowego. Dużą wagę będzie się przywiązywać do dalszego wdrażania środków propagujących uczciwość i przejrzystość sektora finansowego oraz zabezpieczających przed zagrożeniami dla całego systemu i podejmowaniem nadmiernego ryzyka. Kwestie wprowadzenia nowych ram zarządzania w sytuacji kryzysowej oraz zaostrzenia wymogów kapitałowych i wymogów w sprawie płynności byłyby – obok wniosków służących poprawie przejrzystości rynku i zwiększeniu ochrony konsumenta – traktowane priorytetowo.
32. Rada będzie również monitorować funkcjonowanie nowo ustanowionych europejskich ram nadzoru makro- i mikroostrożnościowego. Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego jest odpowiedzialna za makroostrożnościowy nadzór nad systemem finansowym i będzie monitorować i oceniać potencjalne zagrożenia dla stabilności finansowej. Europejskie Urzędy Nadzoru w dziedzinie bankowości, ubezpieczeń i papierów wartościowych będą przyczyniać się do bardziej efektywnego i spójnego poziomu regulowania i nadzorowania instytucji finansowych.
33. W tym kontekście istotne będzie zapewnienie globalnych równych warunków podmiotom gospodarczym funkcjonującym na rynkach finansowych i w dziedzinie usług finansowych. Wprowadzenie każdego nowego środka na rynki finansowe i w dziedzinie usług finansowych powinno zostać odpowiednio skoordynowane z innymi kluczowymi podmiotami na rynku, w tym w ramach grupy G20, tak by promować globalnie stabilne i konkurencyjne rynki.

Opodatkowanie bezpośrednio i pośrednio

34. Trzy prezydencje będą opierać się na działaniach wcześniejszych prezydencji w celu sfinalizowania prac związanych z przeglądem dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności oraz z negocjacjami w sprawie zwalczania nadużyć finansowych z państwami trzecimi, mianowicie z Andorą, Liechtensteinem, Monako, San Marino i Szwajcarią.
35. Jeżeli chodzi o koordynację polityki podatkowej, Rada będzie prowadzić dyskusje na temat kwestii polityki podatkowej, aby zapewnić wymianę najlepszych praktyk, unikać szkodliwych praktyk oraz zwalczać oszustwa podatkowe i uchylanie się od opodatkowania. Rada przeanalizuje również złożone przez Komisję wnioski ustawodawcze dotyczące koordynacji polityki podatkowej i opodatkowania sektora finansowego.
36. Trzy prezydencje będą nadal wspierać prace Grupy ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) w kwestiach dotyczących środków podatkowych stanowiących szkodliwą konkurencję podatkową.
37. W obszarze opodatkowania pośredniego trzy prezydencje będą kontynuowały prace nad modernizacją zasad dotyczących wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, a także w dziedzinie podatku akcyzowego. Głównymi priorytetami będą: opracowanie przyszłej strategii VAT w celu zmodernizowania obecnego systemu, zmniejszenie obciążeń administracyjnych i zwalczanie oszustw podatkowych. Nacisk zostanie położony na uproszczenie systemu VAT i zmniejszenie kosztów operacyjnych dla podmiotów gospodarczych i administracji podatkowych. Przedmiotem szczególnej uwagi będzie obniżenie kosztów przestrzegania przepisów VAT, aby zwiększyć konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP.
38. Przegląd dyrektywy w sprawie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej zostanie podjęty na podstawie wniosku Komisji.

Kwestie międzynarodowe

39. Na szczeblu międzynarodowym trzy prezydencje będą kontynuowały prace nad działaniami następczymi związanymi z porozumieniem w sprawie zmiany klimatu wypracowanym na konferencji UNFCCC w Cancún.
40. Trzy prezydencje będą kontynuować dotychczasową praktykę omawiania na forum Rady ECOFIN stosownych kwestii i priorytetów, które przedstawiciele UE i jej państw członkowskich będących członkami grupy G20 promują podczas szczytów tej grupy. Zapewnia to spójne podejście UE na posiedzeniach na szczycie.
41. Podobnie, trzy prezydencje będą koordynować stanowiska i interesy UE i bronić tychże w trakcie posiedzeń MFW; będą również aktywnie uczestniczyć w rozwiązywaniu kwestii finansowych na innych forach międzynarodowych, takich jak proces ASEM i Unia dla Śródziemnomorza.

ZATRUDNIENIE, POLITYKA SPOŁECZNA, ZDROWIE I OCHRONA KONSUMENTÓW

42. Zatrudnienie i ograniczanie ubóstwa pozostają ważną częścią strategii gospodarczych, przyczyniając się do silnego i trwałego wzrostu. Podkreśla to pilną potrzebę spójności wszystkich polityk makroekonomicznych na wszystkich poziomach polityk dotyczących zarządzania i zatrudnienia oraz uznania ich roli w osiągnięciu trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy.
43. W ramach strategii „Europa 2020”, w szczególności europejskiego semestru, prezydencje dopilnują, by Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO) skutecznie przyczyniała się do realizowania celów tej strategii.
44. W procesie realizacji strategii „Europa 2020” udział partnerów społecznych na szczeblu europejskim i krajowym ma istotne znaczenie dla osiągnięcia nadrzędnych celów. W tym kontekście trzy prezydencje stawiają sobie za cel wzmocnienie roli i widoczności działań trójstronnego szczytu społecznego.
45. Trzy prezydencje skoncentrują się na rozmaitych aspektach wyzwań demograficznych stojących przed Europą.

Kwestie związane z zatrudnieniem i rynkiem pracy

46. Polityki państw członkowskich w dziedzinie zatrudnienia są istotnym elementem w procesie realizacji strategii „Europa 2020”. W tym kontekście realizacja zawartej w strategii inicjatywy przewodniej pt. „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia” będzie jednym z priorytetów. Na szczeblu europejskim koordynacja polityk państw członkowskich w dziedzinie zatrudnienia i wskazówki dotyczące tych polityk, jak również ich wzajemna ocena, są objęte europejską strategią zatrudnienia, która wśród swoich głównych narzędzi ma wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia oraz zalecenia dla poszczególnych państw członkowskich odnośnie do ich polityki w dziedzinie zatrudnienia. Wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia, określone w 2010 roku i skierowane do wszystkich państw członkowskich, powinny zasadniczo pozostać niezmienione do roku 2014, chociaż podlegają one corocznemu przeglądowi i potwierdzeniu. Zgodnie z art. 148 ust. 4 TFUE Rada może również – jeżeli uzna to za właściwe – wydawać zalecenia skierowane do państw członkowskich dotyczące ich polityki w dziedzinie zatrudnienia.

Prawo pracy

47. Jeżeli chodzi o działania ustawodawcze, prezydencje rozpoczną prace nad wnioskami, które Komisja ma przedłożyć w omawianym okresie, w szczególności nad wnioskiem w sprawie zmiany kilku dyrektyw z dziedziny prawa pracy, z myślą o rozszerzeniu ich zakresu zastosowania na pracowników żeglugi morskiej lub statków, a także nad ewentualnym wnioskiem dotyczącym zmiany dyrektywy w sprawie czasu pracy; ewentualnym wnioskiem zmieniającym dyrektywę w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy; ewentualnymi wnioskami zmieniającymi dyrektywę uzupełniającą statut spółki europejskiej i dyrektywę uzupełniającą statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników i wreszcie nad nową inicjatywą ustawodawczą dotyczącą dyrektywy w sprawie delegowania pracowników, mając na uwadze w szczególności poprawę wykonania tej dyrektywy.
48. We współpracy z innymi sektorami polityki (wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne/migracja) trzy prezydencje będą uczestniczyć w dyskusjach – z punktu widzenia zatrudnienia – nad wnioskami dotyczącymi dyrektyw w sprawie: procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich do celów zamieszkiwania i pracy na terytorium państwa członkowskiego i zbioru praw dla pracowników z państw trzecich legalnie przebywających w państwie członkowskim; warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy sezonowej oraz warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa.

Bezpieczeństwo i higiena pracy

49. Rada będzie kontynuowała prace nad zmianą dyrektywy w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią („urlop macierzyński”), z myślą o wypracowaniu końcowego porozumienia z Parlamentem Europejskim. Obecna wspólnotowa strategia na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2007–2012 będzie wymagała odnowienia. Prace nad nową strategią, która ma zostać zaprezentowana w 2012 roku, będą sprawnie kontynuowane. W roku 2011 Rada i Parlament Europejski rozpoczną dyskusje dotyczące zmiany dyrektywy w sprawie pól elektromagnetycznych, tak by nowa dyrektywa została przyjęta do kwietnia 2012 roku.
50. W 2012 roku Rada ma się zająć jeszcze trzema innymi kwestiami w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy; są to: przekształcenie ustawodawstwa w sprawie zaburzeń układu mięśniowo-szkieletowego w miejscu pracy, inicjatywa dotycząca dymu tytoniowego w miejscu pracy oraz zmiana pięciu dyrektyw w wyniku przyjęcia rozporządzenia w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin.

Kwestie polityki społecznej

51. W dziedzinie włączenia społecznego i ochrony socjalnej prezydencje zapewnią odpowiednie działania następcze związane z inicjatywami i wnioskami Komisji, przedstawionymi w zarysie w jej komunikacie pt. „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym”. W tym kontekście przedmiotem szczególnej uwagi będzie kwestia jak najlepszego sposobu dostosowania otwartej metody koordynacji do nowego zarządzania określonego w strategii „Europa 2020” i do oceny realizacji na szczeblu krajowym strategii dotyczących aktywnego włączenia. Kontynuowane będą prace nad wnioskiem zmieniającym rozporządzenie w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i nad stosownym rozporządzeniem wykonawczym. W programie Rady znajdzie się również opracowanie wspólnych zasad i skutecznych narzędzi monitorujących na rzecz zwalczania ubóstwa wśród dzieci i zapobiegania temu zjawisku, a także opracowanie warunków lepszej integracji obywateli państw trzecich z różnych środowisk kulturowych, religijnych, językowych i etnicznych na rzecz ich aktywności w europejskich gospodarkach i społeczeństwach. Innym istotnym zagadnieniem, które trzeba przeanalizować, jest propagowanie innowacji społecznych.

52. Biała księga dotycząca świadczeń emerytalno-rentowych, którą Komisja ma przedstawić w drugiej połowie 2011 roku, będzie jednym z kluczowych dokumentów w promowaniu refleksji nad adekwatnością, stabilnością i reformą krajowych systemów emerytalno-rentowych.

Równość kobiet i mężczyzn oraz niedyskryminacja

53. Równość płci jest jedną z podstawowych zasad Unii Europejskiej i idzie w parze z innymi strategiami na rzecz wzrostu, zamożności i dobrobytu. W związku z tym, zgodnie z postanowieniami Traktatu, równość płci i zwalczanie wszelkich przejawów dyskryminacji nadal będą przedmiotem ogólnej i szczególnej uwagi. Promowane będzie uwzględnianie problematyki równości płci, w tym w kontekście strategii „Europa 2020”, w której określono docelowy wskaźnik zatrudnienia na poziomie 75% dla kobiet i mężczyzn. Działania wspierające równość płci będą prowadzone zgodnie ze wskazówkami zawartymi w strategii Komisji na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2010–2015) oraz zgodnie z dostosowanym europejskim paktem na rzecz równości płci.
54. Prezydencje będą się w szczególności koncentrować na następujących tematach: kobiety a gospodarka, w tym godzenie życia zawodowego i rodzinnego, np. urlop wychowawczy; zatrudnienie kobiet, w tym jakość miejsc pracy kobiet; równość płci a zarządzanie; płeć a możliwości edukacyjne; kobiety i środowisko, a także zwalczanie przemocy wobec kobiet. Prezydencje będą kontynuować prace nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Kontynuowane będą działania służące włączeniu społeczno-gospodarcemu grup zmarginalizowanych zgodnie ze zobowiązaniami przyjętymi przez Radę w ostatnich latach.

Zewnętrzny wymiar polityki zatrudnienia i polityki społecznej UE

55. Światowy kryzys finansowy i gospodarczy doprowadził do nasilenia międzynarodowych działań zmierzających do łagodzenia skutków kryzysu w wielu dziedzinach polityki, w tym w obszarze zatrudnienia i polityki społecznej. Działania te obejmują zintensyfikowanie dialogu politycznego w kwestiach zatrudnienia i kwestiach społecznych na forach międzynarodowych, takich jak Międzynarodowa Organizacja Pracy/ONZ, grupa G20 i OECD. Globalny pakt na rzecz miejsc pracy przyjęty przez Międzynarodową Organizację Pracy jest uważany za jeden z podstawowych elementów światowego konsensusu w sprawie roli polityki zatrudnienia i polityki społecznej w łagodzeniu skutków kryzysu, będąc równie istotnym dla trwałego ożywienia i wzrostu. W tym kontekście trzy prezydencje będą wspierać działania, które trzeba podjąć na różnych szczeblach i na różnych forach.

Polityki w zakresie demografii i rodziny

56. Prezydencje zapewnią odpowiednie działania następcze względem wydanego przez Komisję dokumentu pt. „Zaktualizowane dane dotyczące sytuacji demograficznej” (2011). Wspomniane tematy będą miały charakter przekrojowy i będą przedmiotem działań również w ramach innych dziedzin polityki.
57. Polityki rodzinne znajdują się wśród innych kwestii, takich jak wykluczenie społeczne i ubóstwo wśród dzieci, poruszonych w komunikacie Komisji w sprawie sytuacji demograficznej. W tym kontekście prezydencje będą korzystać z europejskiego sojuszu na rzecz rodzin, utworzonego w 2007 roku instrumentu zajmującego się całym wachlarzem zagadnień przekrojowych.

Aktywne starzenie się i solidarność międzypokoleniowa

58. Rok 2012 będzie Europejskim Rokiem Aktywnego Starzenia się i Solidarności Międzypokoleniowej. Przez cały rok trzy prezydencje będą propagowały aktywny udział w społeczeństwie i w rynku pracy, aby umożliwić osobom starszym pełne wykorzystanie ich potencjału, poprzez poprawę warunków pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, dostosowanie systemów uczenia się przez całe życie do potrzeb starzejącej się siły roboczej i poprzez zapewnienie odpowiednich systemów zabezpieczenia społecznego. Prezydencje będą działać na rzecz zapewnienia spójności tych działań z działaniami podejmowanymi w ramach Europejskiego Roku Wolontariatu (rok 2011).

Zdrowie publiczne

59. W dziedzinie zdrowia publicznego trzy prezydencje będą propagowały działania służące poprawie stanu zdrowia obywateli, zwiększeniu ich ochrony przed transgranicznymi zagrożeniami zdrowotnymi oraz poprawie jakości świadczonej opieki zdrowotnej. Działania będą prowadzone zgodnie z konkluzjami Rady z czerwca 2006 roku w sprawie wspólnych wartości i zasad systemów opieki zdrowotnej Unii Europejskiej i ze strategią UE w zakresie ochrony zdrowia na lata 2008–2013. Trzy prezydencje rozpoczną prace nad ewentualną strategią UE w zakresie ochrony zdrowia po roku 2013 i nad trzecim programem działań UE w dziedzinie zdrowia.
60. Trzy główne zagadnienia odzwierciedlające priorytety trzech prezydencji w dziedzinie zdrowia są następujące: choroby niezakaźne a starzenie się w dobrym zdrowiu, choroby bez granic oraz innowacje i najlepsze praktyki.
61. Trzy prezydencje będą zwracać szczególną uwagę na kwestię chorób niezakaźnych i starzenia się w dobrym zdrowiu. Choroby niezakaźne stwarzają coraz większy problem w systemach opieki zdrowotnej w całej Unii Europejskiej. Nacisk zostanie położony na zdrowie od wczesnego dzieciństwa, który to aspekt jest warunkiem wstępnym i integralną częścią procesu starzenia się w dobrym zdrowiu. W dziedzinie czynników warunkujących stan zdrowia przedmiotem szczególnej uwagi będą polityki antytytoniowe, odżywianie i aktywność fizyczna, rzadkie choroby i szkodliwe skutki spożywania alkoholu. W tym kontekście planowana jest zmiana dyrektywy 2001/37/WE dotyczącej produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych („dyrektywa o wyrobach tytoniowych”). Prezydencje przygotowują 5. konferencję stron Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, zaplanowaną na jesień 2012 roku. Przedmiotem dyskusji mógłby również być ewentualny wniosek Komisji dotyczący zmiany unijnej strategii w dziedzinie alkoholu i zdrowia.

62. Trzy prezydencje skoncentrują się na kwestii chorób bez granic w celu ochrony obywateli UE przed transgranicznymi zagrożeniami zdrowotnymi w UE i krajach sąsiednich. Ponadto podjęta zostanie dyskusja na temat „pakietu w dziedzinie bezpieczeństwa zdrowia” w celu wypracowania długoterminowego rozwiązania na rzecz bezpieczeństwa zdrowia w UE, zwłaszcza poprzez dokonanie przeglądu obecnych struktur na mocy ewentualnego nowego mandatu Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia oraz aktualizację decyzji 2119/98/WE w sprawie chorób zaraźliwych i rozporządzenia 851/2004 ustanawiającego Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób i wzmacniającego współpracę na szczeblu UE w zakresie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowotnych, bez względu na pochodzenie zagrożenia (biologiczne, chemiczne, radiologiczne, jądrowe itp.).
63. Kwestia oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe nadal jest przedmiotem istotnych obaw w UE i na świecie. Oczekuje się, że Komisja przedstawi kompleksową strategię w zakresie zmniejszania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, za którą pójść konkretne działania w omawianym 18-miesięcznym okresie.
64. Trzy prezydencje będą w miarę możliwości współpracowały z WHO i innymi stosownymi międzynarodowymi organizacjami w dziedzinie zdrowia, aby zwiększyć wysiłki podejmowane w ważnych kwestiach zdrowotnych.
65. Trzy prezydencje skupią się na tym, jak innowacje i najlepsze praktyki w sektorze opieki zdrowotnej mogą łagodzić wyzwania związane ze zmianami demograficznymi w państwach członkowskich UE, z uwzględnieniem obecnej sytuacji finansowej w Europie. Stanowi to wielką szansę dla unijnego sektora opieki zdrowotnej, w związku z czym trzy prezydencje będą aktywnie dążyć do wspierania atrakcyjnego otoczenia biznesowego dla tego sektora, tak zmieniając ramy ustawodawcze, aby były mniej uciążliwe i bardziej skuteczne, bez narażania przy tym na szwank bezpieczeństwa pacjentów. Zbadane zostaną innowacyjne podejścia w zakresie opieki zdrowotnej, które mogą być oszczędnym sposobem zaspokajania potrzeb europejskich obywateli w dziedzinie opieki zdrowotnej.
66. Ponadto należy zwrócić uwagę na plan działania w dziedzinie e-zdrowia na podstawie komunikatu i harmonogramu, które przedłoży Komisja.
67. Rozpowszechnianie najlepszych praktyk w sektorze opieki zdrowotnej może również pomóc zniwelować różnice istniejące w tym względzie wewnątrz Unii Europejskiej.

Produkty farmaceutyczne i wyroby medyczne

68. Trzy prezydencje będą kontynuowały prace nad wnioskami dotyczącymi zmiany rozporządzenia (WE) 726/2004 i dyrektywy 83/2001 w zakresie informacji kierowanych do ogółu społeczeństwa dotyczących produktów leczniczych stosowanych u ludzi i wydawanych na receptę lekarską. W omawianym okresie Rada będzie się aktywnie zajmować następującymi wnioskami: wnioskiem dotyczącym zmiany dyrektywy 2001/20/WE w sprawie badań klinicznych¹, rozporządzenia 297/95 w sprawie opłat wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji ds. Oceny Produktów Leczniczych², projektem nowego rozporządzenia lub dyrektywy zastępujących dyrektywy 90/385/EWG, 93/42/EWG i 98/79/WE w sprawie wyrobów medycznych³ oraz wnioskiem dotyczącym zmiany dyrektywy 2001/82/WE w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych⁴. Ponadto w omawianym okresie ma zostać przedłożony wniosek dotyczący zmiany dyrektywy 89/105/EWG w sprawie przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze⁵.

¹ Dyrektywa 2001/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do wdrożenia zasady dobrej praktyki klinicznej w prowadzeniu badań klinicznych produktów leczniczych, przeznaczonych do stosowania przez człowieka.

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 297/95 z dnia 10 lutego 1995 r. w sprawie opłat wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji ds. Oceny Produktów Leczniczych.

³ Dyrektywy 90/385/EWG, 93/42/EWG i 98/79/EWG.

⁴ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych.

⁵ Dyrektywa Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotycząca przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych.

Ochrona konsumentów

69. Trzy prezydencje zajmą się promowaniem wysokiego poziomu ochrony konsumentów, także z myślą o wzmocnieniu rynku wewnętrznego.
70. Rozpoczną się prace nad dwoma zapowiadanyimi wnioskami, których celem jest przegląd obowiązującego ustawodawstwa, mianowicie dyrektywy nr 90/314/WE w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek oraz dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Prace nad tymi wnioskami będą prowadzone przez cały omawiany okres.
71. Trzy prezydencje rozpoczną prace nad wnioskami, które Komisja ma przedłożyć, np. nad wnioskiem dotyczącym alternatywnych metod rozwiązywania sporów lub europejskiego prawa zobowiązań.
72. W drugiej połowie 2011 roku Komisja ma przedłożyć komunikat dotyczący nowej strategii polityki konsumenckiej na lata 2014–2020, w którym określone zostaną priorytety w dziedzinie ochrony konsumentów na okres po roku 2013.
73. W obszarze międzynarodowej współpracy w dziedzinie ochrony i promowania praw konsumentów prezydencje będą dążyły do zawarcia dwóch umów o współpracy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, mianowicie umowy o stosowaniu przepisów o ochronie konsumentów oraz umowy o współpracy i wymianie informacji w zakresie bezpieczeństwa produktów konsumenckich.

Środki spożywcze

74. Prezydencje będą promowały działania na rzecz zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa żywności i odpowiednich informacji dla konsumentów, z uwzględnieniem prac prowadzonych przez Komisję Codex Alimentarius w ramach FAO/WHO.
75. Prezydencje zadbają o formalne przyjęcie rozporządzenia w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności („etykietowanie żywności”) i rozpoczną prace nad wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie środków spożywczych specjalnego (dietetycznego) przeznaczenia żywieniowego.

KONKURENCYJNOŚĆ

76. W następstwie kryzysu gospodarczego potrzebny jest nowy impuls na rzecz przywrócenia konkurencyjności Europy i skierowania europejskich gospodarek na właściwe tory. W strategii „Europa 2020” nakreślono kilka instrumentów mających zwiększyć konkurencyjność Europy, tj. Akt o jednolitym rynku, jak również inicjatywy przewodnie dotyczące Unii innowacji, polityki przemysłowej w erze globalnej oraz agendy cyfrowej. Prezydencje dopilnują, by Rada ds. Konkurencyjności skutecznie przyczyniała się do realizowania celów tej strategii, osiągając konkretne wyniki w dziedzinie europejskiej agendy wzrostu.
77. Na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej w 2012 roku Europa musi wykazać widoczne postępy w zakresie realizacji celów określonych w strategii „Europa 2020”. Trzy prezydencje, będące wśród pierwszych prezydencji odpowiedzialnych za rezultaty strategii „Europa 2020”, są zdania, że istotne znaczenie będzie miało ustanowienie skutecznego systemu monitorowania, który pomoże kolejnym prezydencjom osiągać dalsze postępy.
78. W trakcie sprawowania prezydencji przez trzy przedmiotowe kraje należy się spodziewać konkluzji Rady dotyczących realizacji inicjatyw przewodnich w ramach strategii „Europa 2020”.

Jednolity rynek

79. W roku 2012 jednolity rynek będzie obchodził 20. rocznicę istnienia. Jednolity rynek jest jednym z największych osiągnięć UE i pozostaje kamieniem węgielnym integracji europejskiej. Wymaga on jednak ciągłego dostosowywania i rozwijania w celu uzyskiwania dalszych korzyści w przyszłości, zwłaszcza w odniesieniu do urzeczywistnienia potencjału jednolitego rynku cyfrowego. Oszustwa lub nadużycia związane z zasadami swobodnego przepływu muszą być monitorowane i zwalczane. Jednolity rynek nadal jest w wielu obszarach rozdrobniony – ze szkodą dla podmiotów gospodarczych, w szczególności MŚP, i obywateli. Musi on również reagować na bieżące zmiany rynkowe, takie jak pojawienie się gospodarki cyfrowej, i nowe wyzwania w kontekście globalizacji. Trzy prezydencje będą kontynuowały prace na podstawie ostatecznej wersji Aktu o jednolitym rynku, przedstawionej przez Komisję w kwietniu 2011 roku, z myślą o zbudowaniu wysoce konkurencyjnej gospodarki rynkowej poprzez pobudzanie konkurencyjności oraz inteligentnego i trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, przy jednoczesnym zapewnianiu ochrony obywatelom, konsumentom i pracownikom. W sposób priorytetowy będą traktować inicjatywy przedstawiane przez Komisję w ramach Aktu o jednolitym rynku, tak aby zdążyć z ich przyjęciem na 20. rocznicę istnienia jednolitego rynku; podkreślają również, jak ważne – w duchu partnerstwa i współpracy – jest sprawniejsze i bardziej jednolite wdrażanie, stosowanie i egzekwowanie rozporządzenia o jednolitym rynku. Prezydencje zamierzają w szczególności propagować ścisłą współpracę między Radą ds. Konkurencyjności a innymi stosownymi składami Rady, by zapewnić ogólną spójność polityk i środków związanych z jednolitym rynkiem.

80. Rozwój sektora usług ma kapitalne znaczenie dla unijnej gospodarki, ponieważ usługi stanowią około 70% PKB Unii Europejskiej. Do 2012 roku Komisja zakończy wszechstronny przegląd stosowania dyrektywy usługowej¹. Prezydencje są zdecydowane promować pełne wdrożenie dyrektywy usługowej oraz działania następcze wynikające z procesu wzajemnej oceny, który miał miejsce w 2010 roku, tak by jeszcze bardziej usprawnić funkcjonowanie unijnych rynków usług.
81. Na podstawie zielonej księgi Komisji kontynuowane będą dyskusje dotyczące zagadnień związanych z usługami hazardowymi, w szczególności w odniesieniu do gier hazardowych online.

Lepsze uregulowania prawne

82. Lepsze uregulowania prawne („inteligentne regulacje”) będą traktowane jako bieżący priorytet. W 2007 roku Rada Europejska zatwierdziła propozycję Komisji, by ustalić cel na poziomie 25% w zakresie zmniejszenia do 2012 roku obciążeń administracyjnych wynikających z unijnego prawodawstwa dla europejskich przedsiębiorstw, i zwróciła się do państw członkowskich, by wyznaczyły swoje własne cele krajowe w tym zakresie. Trzy prezydencje przeanalizują, czy cel ten został osiągnięty i czy przyniosło to wymierne efekty dla podmiotów gospodarczych w całej Europie. Ogólne obciążenie regulacyjne, w szczególności dla MŚP, powinno zostać zmniejszone tak na szczeblu europejskim, jak i krajowym. Prezydencje poświęcą również szczególną uwagę ocenom skutków w procesie decyzyjnym, w szczególności poprzez wdrożenie Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa, jak również związanego z nim wspólnego podejścia do oceny skutków. W stosownych przypadkach, prezydencje przeanalizują również postępy poczynione w zakresie oceny *ex-post* i kontroli jakości oraz w zakresie konsultacji.
83. Dużą wagę będzie się także przywiązywać do usprawnienia przyjmowania i realizacji bieżącego programu dotyczącego uproszczenia. Prezydencje oczekują ewentualnych nowych inicjatyw Komisji w sprawie lepszych uregulowań prawnych i nadal będą podsumowywać wyniki, przedkładając sprawozdania z postępów lub konkluzje.

¹ Zob. działania wyszczególnione w załączniku do komunikatu pt. „*Na drodze do lepiej funkcjonującego jednolitego rynku usług – wykorzystanie wyników procesu wzajemnej oceny przewidzianego w dyrektywie usługowej*” – COM(2011) 20 z dnia 27 stycznia 2011 r.

Polityka przemysłowa, w tym kluczowe technologie wspomagające i surowce

84. Zwiększenie konkurencyjności Europy leży u samych podstaw strategii „Europa 2020”. Europejski przemysł, w tym duże korporacje i wiele milionów MŚP, jest główną siłą napędową wzrostu, produkcji, miejsc pracy, innowacji i eksportu. Nowa zintegrowana unijna polityka przemysłowa, jedna z inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”, ma stworzyć właściwe otoczenie biznesowe dla przemysłu, by mógł on odnosić sukcesy. Stąd, pobudzanie innowacji, konkurencji i inwestycji w know-how, gwarantowanie równych warunków działania zarówno na jednolitym rynku, jak i na rynkach globalnych, oraz zmniejszenie tarć i kosztów transakcji w europejskiej gospodarce pozostają kluczowymi elementami dla konkurencyjności Europy. Jednocześnie ważnym zadaniem tej polityki jest odniesienie się do konkretnych warunków w poszczególnych sektorach, takich jak przemysł lotniczy i kosmonautyczny, przemysł motoryzacyjny, przemysł farmaceutyczny i chemiczny, technologie informacyjno-komunikacyjne i wiele innych, w tym usługi związane z przemysłem i sektory usługowe w sensie ogólnym.
85. Szczególnie interesujące są inicjatywy służące urzeczywistnieniu zasobooszczędnego przemysłu, w tym propagowanie technologii środowiskowych i innych kluczowych technologii wspomagających. W lipcu 2011 roku grupa wysokiego szczebla ds. kluczowych technologii wspomagających powinna przedstawić sprawozdanie; następnie Komisja będzie mogła przyjąć komunikat w tym zakresie.
86. Stałą uwagę będzie się poświęcać kwestii surowców, które stanowią podstawową część zarówno najnowocześniejszych produktów, jak i dóbr konsumpcyjnych codziennego użytku. Europejski przemysł musi mieć godziwy dostęp do surowców pochodzących zarówno z samej UE, jak i spoza jej terytorium. Trzy prezydencje będą pracować na rzecz wdrożenia konkluzji Rady w sprawie surowców z marca 2011 roku, jednak nie można wykluczać nowych inicjatyw, z racji ogromnego znaczenia tej kwestii. Zapewnienie bezpiecznego łańcucha dostaw i wypracowanie skutecznego i zrównoważonego gospodarowania surowcami nieenergetycznymi i ich wykorzystywania w całym procesie łańcucha wartości jest jednym z potencjalnych tematów dla europejskiego partnerstwa innowacyjnego, wymienionego przez Komisję w inicjatywie przewodniej pod hasłem Unia innowacji, która znalazła się w strategii „Europa 2020”.
87. Ponadto ramy pomocy państwa dla przemysłu stocznioowego przestają obowiązywać z dniem 31 grudnia 2011 r., w związku z czym można się spodziewać, że ten temat również będzie przedmiotem dyskusji w omawianym okresie.

Małe i średnie przedsiębiorstwa

88. W 2010 roku Komisja utworzyła Grupę Forum Finansowego MŚP, by – wraz z zainteresowanymi stronami z sektora MŚP i sektora bankowości – przeanalizowała kwestię dostępu MŚP do finansowania. Prezydencje będą monitorowały tę inicjatywę i kolejne inicjatywy w tej dziedzinie.
89. Oczekuje się, że Komisja rozpocznie kolejne inicjatywy przed końcem 2011 roku, w szczególności z myślą o wzmocnieniu efektów instrumentów kapitałowych dla MŚP w kontekście programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji. Prezydencje przeanalizują stosowne propozycje, gdy zostaną one przedłożone; dotyczy to również zapowiedzianego wniosku w sprawie europejskiego systemu w zakresie kapitału wysokiego ryzyka, a także wzmocnienia mechanizmu finansowania opartego na podziale ryzyka, zgodnie z postulatem zawartym w konkluzjach Rady Europejskiej z lutego 2011 roku.
90. Ponadto prezydencje będą prowadziły działania na rzecz uproszczonego i ukierunkowanego następcy programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji, który byłby wyraźnie zorientowany na poprawę konkurencyjności i wydajności MŚP.
91. Prezydencje podejmą prace nad wnioskiem, który Komisja ma przedstawić w czwartym kwartale 2011 roku, służącym zwiększeniu wsparcia dla europejskich MŚP na rynkach poza UE. Wniosek ten będzie prawdopodobnie zawierał zarówno elementy ustawodawcze, jak i elementy o charakterze nieustawodawczym.

Badania i innowacje

92. Trzy prezydencje w pełni wezmą pod uwagę, jak duże znaczenie w strategii „Europa 2020” przypisano kwestii badań, rozwoju i innowacji – w szczególności inicjatywie przewodniej pod hasłem **Unia innowacji** – którą to kwestię określono jako kluczowy obszar w zwiększaniu konkurencyjności i inteligentnego wzrostu w Europie. Priorytety prezydencji będą zgodne z głównym celem UE w dziedzinie badań i rozwoju, określonym przez Radę Europejską i w konkluzjach w sprawie innowacji przyjętych przez nią na posiedzeniu w lutym 2011 roku. W szczególności prezydencje będą dążyć do osiągnięcia postępów w następujących dziedzinach.
93. Na zasadzie przekrojowej, wspierane będzie strategiczne i zintegrowane podejście do badań i innowacji, zgodnie z którym wszystkie stosowne polityki i instrumenty podaży i popytu będą tak skonstruowane, by wносиły wkład w badania i innowacje w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej. Zwłaszcza wnioski Komisji w dziedzinie badań i innowacji będą analizowane w celu wspierania tworzenia spójnego trójkąta wiedzy w oparciu o wspólne strategiczne ramy obejmujące w szczególności również Europejski Instytut Innowacji i Technologii oraz skuteczne powiązania operacyjne z funduszami strukturalnymi, co pozwoli tym samym na wykorzystanie regionalnego wymiaru badań, rozwoju i innowacji. Dążyć się będzie do ścisłej współpracy szczególnie z Parlamentem Europejskim. W odniesieniu do kontynuowania siódmego programu badawczo-szkoleniowego Euratomu prezydencje będą się starały znaleźć odpowiednie rozwiązania w zakresie finansowania wkładu Europy w projekt międzynarodowego eksperymentalnego reaktora termojądrowego (ITER) w latach 2012–2013.

94. Prezydencje popierają próby stworzenia otoczenia sprzyjającego innowacjom, otoczenia, w którym łatwiej będzie można przekuć pomysły w sukces komercyjny, które ułatwi MŚP innowacje i wzrost i które pozwoli stworzyć więcej przedsiębiorstw w sektorze najnowocześniejszych technologii. Działania w tym kierunku mogłyby obejmować: ułatwienie przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP, dostępu do finansowania na potrzeby badań, rozwoju i innowacji; uproszczenie i usprawnienie europejskich programów i procedur w sektorze badań, rozwoju i innowacji; korzystanie w sposób strategiczny z zamówień publicznych (także przedkomercyjnych) na innowacyjne produkty i usługi; oraz przyspieszenie i zmodernizowanie unijnych procedur normalizacyjnych. Prezydencje uznają te elementy za kluczowe w kontekście skoncentrowania środków służących zwiększaniu wzrostu na początkowym etapie. W odniesieniu do udoskonalenia ramowych warunków dla badań i innowacji za szczególnie ważne uznaje się wypracowanie zapowiadanych ram europejskiej przestrzeni badawczej skutkujących dobrze funkcjonującą, jednolitą europejską przestrzenią badawczą, w której badacze będą mogli się swobodnie przemieszczać, a naukowa wiedza i technologia będą mogły być swobodnie rozpowszechniane. Ramy te powinny przyczyniać się do ogólnego celu, jakim jest uproszczenie, a ich podstawą powinno być przestrzeganie zasady pomocniczości, umożliwiając asymetryczną, elastyczną i dobrowolną koordynację krajowych działań w dziedzinie badań, rozwoju i innowacji, np. w ramach wspólnego programowania.
95. Z myślą o zoptymalizowaniu wpływu i wydajności zasobów prezydencje oczekują dalszego rozwoju koncepcji europejskich partnerstw innowacyjnych.
96. Prezydencje oczekują opracowania jednego zintegrowanego wskaźnika w zakresie innowacji, zgodnie z decyzją podjętą przez Radę Europejską w lutym 2011 roku, z myślą o ułatwieniu monitorowania na szczeblu politycznym postępów w realizacji celów strategii „Europa 2020” w dziedzinie badań, rozwoju i innowacji.

Własność intelektualna

97. Udoskonalenie systemu patentowego poprzez udostępnienie przemysłowi, w szczególności MŚP, jednolitego systemu ochrony patentowej, który będzie oszczędny i zaoferuje pewność prawa, jest jednym z ważniejszych priorytetów w ramach strategii „Europa 2020” na rzecz zatrudnienia i wzrostu i pozostanie jednym z priorytetowych celów dla trzech prezydencji.
98. Kolejnym priorytetem będzie stworzenie warunków koniecznych do rozwoju nowych modeli biznesowych umożliwiających legalny dostęp do prac chronionych prawami własności intelektualnej w całej UE. W tym celu trzy prezydencje z coraz większym zainteresowaniem oczekują przyszłych wniosków Komisji w sprawie przyjęcia wspólnych zasad ochrony utworów osieroconych i w sprawie funkcjonowania organizacji zbiorowego zarządzania.
99. System znaków towarowych w UE jest obecnie przedmiotem wnikliwego przeglądu prowadzonego przez Komisję. Wszelkie przyszłe wnioski Komisji zmieniające obowiązujące akty prawne w tej dziedzinie będą szybko analizowane.
100. Trzy prezydencje będą prowadziły działania na rzecz wzmocnienia ochrony prawa własności intelektualnej w UE poprzez aktualizowanie i wzmacnianie stosownych ram regulacyjnych oraz poprzez usprawnianie egzekwowania przepisów.

Unia celna

101. Trzy prezydencje będą uważnie śledzić wdrażanie zmodernizowanego kodeksu celnego i wykonanie decyzji w sprawie e-ceł, aby zagwarantować podmiotom gospodarczym ich praktyczne stosowanie do 2012 roku.
102. Wniosek zmieniający rozporządzenie Rady w sprawie przepisów dotyczących działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej również może być przedmiotem dyskusji w omawianym okresie.
103. Na szczeblu wielostronnym trzy prezydencje będą zajmować się inicjatywami realizowanymi przez Światową Organizację Celną. Przygotowywane będą również negocjacje dotyczące protokołu w sprawie nielegalnego handlu produktami tytoniowymi z myślą o ich zakończeniu w 2012 roku.
104. Na szczeblu dwustronnym powinny być negocjowane i zawarte istotne umowy z ważnymi partnerami handlowymi, tak by zrównoważyć obawy związane z bezpieczeństwem i środki służące ułatwieniom w handlu.
105. Przedmiotem dyskusji powinien być nowy unijny plan działania w sprawie ceł na lata 2013–2016 po to, by zwalczać naruszenia praw własności intelektualnej. Trzy prezydencje przygotują nową decyzję w sprawie programu Cła 2020, aby zapewnić finansowanie współpracy celnej między Komisją Europejską, państwami członkowskimi, krajami kandydującymi, potencjalnymi krajami kandydującymi i państwami trzecimi. W kontekście dalszych działań w zakresie inicjatyw objętych Partnerstwem Wschodnim przedmiotem dyskusji w Radzie może w omawianym 18-miesięcznym okresie być strategia współpracy w kwestiach celnych z Ukrainą, Mołdawią, Gruzją, Armenią, Azerbejdżanem i Białorusią.

Prawo spółek

106. Trzy prezydencje skupią się na uproszczeniu, rewizji i ewentualnej aktualizacji obowiązujących przepisów. Dotyczy to zmiany 1., 10. i 11. dyrektywy w sprawie prawa spółek, a także 4. i 7. dyrektywy w sprawie prawa spółek (rachunkowości). Prezydencje będą pracować nad wnioskiem Komisji w sprawie wzajemnego połączenia rejestrów przedsiębiorstw.
107. W ramach nowego podejścia do europejskiego prawa spółek przedmiotem działań będą takie kwestie, jak statut fundacji europejskiej, transgraniczne przeniesienie siedziby i model spółki europejskiej.
108. W następstwie przeglądu rozporządzenia w sprawie spółki europejskiej (SE) i przyszłej oceny rozporządzenia w sprawie **spółdzielni europejskiej** – i w zależności od jej wyników – Komisja być może przedstawi wnioski ustawodawcze w tych dwóch dziedzinach.

Konkurencja

109. W ramach działań następczych podejmowanych w związku z białą księgą w sprawie roszczeń o naprawienie szkody wynikłej z naruszenia wspólnotowego prawa ochrony konkurencji Komisja powinna przedłożyć w omawianym okresie stosowny komunikat. Odnośny wniosek będzie się opierał na wynikach konsultacji na temat przyszłej białej księgi w sprawie dochodzenia zbiorowych roszczeń konsumentów.
110. Poza tym trzy prezydencje dołożą wszelkich starań, by przed końcem omawianego okresu zawrzeć umowy o współpracy z Kanadą i Szwajcarią.

Zamówienia publiczne

111. Trzy prezydencje będą dążyć do wypracowania porozumienia w sprawie odpowiednich ram ustawodawczych w dziedzinie udzielania koncesji na usługi (ramy te mają zostać przedłożone w połowie 2011 roku) i w sprawie wniosków dotyczących uproszczenia i aktualizacji unijnych dyrektyw w zakresie zamówień publicznych (oczekiwanych przed końcem 2011 roku); rozpoczną także prace nad wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie dostępu przedsiębiorstw i towarów z państw trzecich do unijnego rynku zamówień publicznych (oczekiwanym przed końcem 2011 roku).

Harmonizacja i normalizacja techniczna

112. W dziedzinie harmonizacji technicznej Komisja zamierza zaproponować w 2011 roku dostosowanie dziesięciu dyrektyw – takich jak dyrektywy w sprawie wyrobów pirotechnicznych, wind lub urządzeń ciśnieniowych – do nowych ram ustawodawczych. Trzy prezydencje będą dążyć do szybkiego przyjęcia tych wniosków.
113. Prowadzone będą prace nad wnioskiem ustawodawczym w sprawie europejskiej normalizacji na rok 2020, który Komisja ma przedłożyć w pierwszej połowie 2011 roku. We wniosku tym zaakcentowane zostanie znaczenie skutecznej normalizacji jako narzędzia ułatwiającego wprowadzanie produktów do obrotu w Europie. Znajdą się w nim przepisy dotyczące roli i finansowania europejskich organów normalizacyjnych, uznania faktycznych norm w określonych warunkach, a także znaczenia norm w zakresie usług.

Przestrzeń kosmiczna

114. Prezydencje zapewnią konieczne działania następcze względem komunikatu Komisji pt. „Ku strategii Unii Europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej w służbie obywateli”, z myślą o promowaniu tego istotnego obszaru polityki.
115. Prowadzone będą intensywne działania odnoszące się do europejskiego programu obserwacji Ziemi (GMES) i europejskiego programu kosmicznego. System nawigacji satelitarnej Galileo powinien osiągnąć wstępną zdolność operacyjną do roku 2014/2015. W 2010 roku Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie regulujące początkowe operacje programu GMES w latach 2011–2013. Program GMES posiada zatem obecnie podstawę prawną, która sprawia,
 116. że jest on czymś więcej niż zwykłą działalnością badawczą. Priorytetem trzech prezydencji jest zadbanie o to, by program ten był realizowany sprawnie i skutecznie, tak by uzyskał pełną zdolność operacyjną do 2014 roku.
117. Prace w dziedzinie badania przestrzeni kosmicznej będą się koncentrowały na kontynuowaniu międzynarodowej współpracy z wszystkimi najważniejszymi państwami prowadzącymi działania w przestrzeni kosmicznej i tymi państwami, które rozpoczynają działania w tej dziedzinie; dalsze działania związane z 1. międzynarodową platformą w sprawie badania przestrzeni kosmicznej zaplanowano na koniec 2011 roku.

Turystyka

118. Trzy prezydencje będą zwracać szczególną uwagę na turystykę jako jeden z nowych obszarów kompetencji, wprowadzonych Traktatem z Lizbony. Konkretniej, działania będą prowadzone na podstawie skoordynowanego podejścia do inicjatyw w zakresie turystyki, zgodnie z komunikatem Komisji pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” z lipca 2010 roku oraz konkluzjami Rady z października 2010 roku. Prezydencje będą bacznie śledzić realizację działań określonych w ww. komunikacie i zwracać się do Komisji, by regularnie informowała państwa członkowskie o aktualnej sytuacji.
119. Mając na uwadze, z jednej strony, olbrzymi potencjał wzrostu turystyki, a z drugiej, liczne wyzwania, przed którymi ten sektor stoi, trzy prezydencje będą kłaść nacisk m.in. na propagowanie zrównoważonej i konkurencyjnej turystyki oraz na działania związane z lepszym włączeniem tego sektora do innych polityk.

TRANSPORT, TELEKOMUNIKACJA I ENERGIA

TRANSPORT

120. Dyskusje na temat nowej europejskiej polityki transportowej będą w najbliższych latach odgrywać znaczącą rolę, a ich przedmiotem będą m.in.: mobilność, innowacje (nowe technologie), zrównoważony charakter transportu, wzmocnienie praw pasażerów, bezpieczeństwo i ochrona środków transportu i pasażerów, a także poprawa warunków socjalnych pracowników sektora transportu.

Zagadnienia horyzontalne

121. Biała księga pt. „Plan utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu – dążenie do osiągnięcia konkurencyjnego i zasobooszczędnego systemu transportu” będzie wytyczała kierunki działań i priorytety trzech prezydencji. Przedstawi ona w zarysie unijny program działania w dziedzinie transportu i zdefiniuje ogólne ramy działań w obszarze infrastruktury transportowej, ustawodawstwa w zakresie rynku wewnętrznego, technologii stosowanych w zarządzaniu ruchem i pojazdach czystych ekologicznie, jak również wykorzystania rynkowych instrumentów i zachęt.
122. Prezydencje zwrócą baczną uwagę na przegląd obecnego rozporządzenia w sprawie wytycznych dotyczących sieci TEN-T i analizę sprawozdania z postępu prac w priorytetowych projektach TEN-T i w zakresie polityki dotyczącej TEN-T, jak również kwestii jej rozszerzenia na państwa trzecie. Wniosek ustawodawczy powinien wprowadzić podejście dwutorowe, które koncentrować się będzie na sieci bazowej oraz na społecznej, gospodarczej i terytorialnej spójności wszystkich regionów UE.

123. Jeżeli chodzi o inne zagadnienia horyzontalne, prezydencje przyjrzą się strategicznemu planowi dotyczącemu technologii transportowych, który powinien przynieść strategiczne ramy badań oraz opracowywania i wykorzystywania technologii, w oparciu o potrzeby polityki i wizję zintegrowanego, wydajnego i przyjaznego dla środowiska systemu transportowego w perspektywie roku 2050. Prezydencje rozważą również przeanalizowanie pakietu wniosków ustawodawczych wprowadzających wykorzystywanie nowych technologii w różnych rodzajach transportu w celu wsparcia wydajnego i zrównoważonego systemu transportowego.
124. Przedmiotem uwagi będzie także komunikat Komisji na temat systemów ekologicznego transportu, w ramach spójnej długoterminowej strategii na rzecz powszechnego zastąpienia ropy paliwami alternatywnymi w całym systemie transportowym; dokonana zostanie przy tym ocena statusu i perspektyw systemów ekologicznych, z naciskiem na alternatywne technologie paliwowe, takie jak pojazdy elektryczne, wodorowe ogniwa paliwowe, biopaliwa, gaz ziemny i paliwa syntetyczne.
125. Przedmiotem uwagi będzie również analiza komunikatu Komisji w sprawie praw pasażerów podsumowującego sytuację w zakresie praw pasażerów we wszystkich rodzajach transportu. Można by przy tej okazji zasygnalizować możliwości dalszych inicjatyw i omówić aktualną sytuację dotyczącą wdrażania regulacji objętych ustawodawstwem w dziedzinie praw pasażerów, szerszego korzystania z nowych praktyk biznesowych i istniejących praktyk nieobjętych obecnym ustawodawstwem. Komisja może przedstawić nowe wnioski w tym obszarze.
126. Prezydencje z należytą uwagą odniosą się do niedawno przyjętej białej księgi dotyczącej planu utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu w odniesieniu do transportu, bezpieczeństwa i ochrony.
127. Intensywne prace będą prowadzone w odniesieniu do GALILEO w celu przygotowania fazy eksploatacji, z myślą o osiągnięciu pełnej zdolności operacyjnej (FOC) w nadchodzących latach.

Transport lądowy

128. Prezydencje będą kontynuowały prace nad przekształceniem pierwszego pakietu kolejowego, tak by wypracować ostateczne porozumienie z Parlamentem Europejskim.
129. Jeżeli chodzi o kwestie bezpieczeństwa ruchu drogowego, prezydencje będą kontynuować prace nad dyrektywą w sprawie transgranicznego egzekwowania, dążąc do zapewnienia jej ostatecznego przyjęcia lub do wypracowania porozumienia z Parlamentem Europejskim; rozpoczną również prace nad ewentualnymi dalszymi wnioskami dotyczącymi czwartego programu bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011–2020 i nad wnioskiem zmieniającym dyrektywę w sprawie badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep.

Transport morski

130. Rozwijanie i zapewnienie międzynarodowej konkurencyjności europejskiego transportu morskiego ma podstawowe znaczenie. Umiejętności i kwalifikacje pracowników żeglugi na europejskich wodach stanowią integralną część tego procesu. W tym kontekście prezydencje zwrócą szczególną uwagę na przeanalizowanie wniosku Komisji dotyczącego pakietu ustawodawczego w sprawie społecznego wymiaru żeglugi („Pakiet dotyczący społecznych aspektów gospodarki morskiej”) obejmującego „element ludzki” transportu morskiego.

Lotnictwo

131. W tym obszarze trzy prezydencje przywiązują największą wagę do pełnego wdrożenia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej II (SES II) oraz funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej (FAB). Pakiet SES II ma poprawić wyniki lotnictwa dzięki przyjęciu szczegółowego zbioru zasad, celów działania i wytycznych w zakresie FAB.
132. Trzy prezydencje z należytą uwagą odniosą się do pakietu inicjatyw dotyczących polityki w zakresie portów lotniczych („Pakiet dotyczący portów lotniczych”). Przedmiotem szczególnej uwagi będzie realizacja planu działania w zakresie przepustowości, a w tym kontekście – metodyka oceny przepustowości portów lotniczych, potrzeba dokonania przeglądu rozporządzenia w sprawie przydziału czasu na start lub lądowanie, dyrektywa w sprawie obsługi naziemnej, gromadzenie stosownych danych na szczeblu UE, by umożliwić wydajniejsze wykorzystanie przestrzeni portów lotniczych i poprawić jakość, i wreszcie wnioski dotyczące oceny hałasu w środowisku i zarządzania nim.

TELEKOMUNIKACJA

133. Europejska agenda cyfrowa – jedna z siedmiu inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020” – będzie realizowana w sposób ciągły przez wszystkie trzy prezydencje. Dalszy rozwój w kierunku w pełni funkcjonującego jednolitego rynku cyfrowego będzie jednym z kluczowych celów mających przynieść trwałe gospodarcze i społeczne korzyści dla wszystkich mieszkańców Europy.
134. Przyjęcie programu polityki w zakresie widma radiowego, który określa strategiczne wytyczne dla unijnej polityki w tym zakresie oraz koordynacji zarządzania widmem w ramach dywidendy cyfrowej, będzie kolejnym ważnym celem mającym pobudzić popyt na szerokopasmowy dostęp i jego udostępnianie w Europie.
135. W oparciu o ocenę Komisji dotyczącą potrzeby dokonania przeglądu obowiązków świadczenia usługi powszechnej prezydencje będą kontynuowały prace nad przyszłością usługi powszechnej w komunikacji elektronicznej i kwestią praw użytkowników.
136. Bezpieczne sieci i informacje, jak również budowanie zaufania i zapewnianie prywatności obywatelom nadal będą priorytetami w erze cyfrowej. Aby lepiej reagować na zagrożenia dla bezpieczeństwa sieci i informacji oraz aby propagować kwestię odporności sieci i zwiększać świadomość na temat najlepszych praktyk w tych kwestiach wśród państw członkowskich UE, prezydencje nadal będą działać na rzecz szybkiego przyjęcia rozporządzenia modernizującego Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA).
137. Wysoko na liście priorytetów prezydencji znajdzie się przegląd rozporządzenia w sprawie usług roamingowych, który zostanie przeprowadzony na podstawie sprawozdania, które Komisja przedstawi w czerwcu 2011 roku, i wniosku dotyczącego nowego rozporządzenia.

138. Prezydencje będą wspierać rozwój transgranicznych usług administracji elektronicznej opracowanych z uwzględnieniem potrzeb użytkowników i mających zwiększyć skuteczność i wydajność administracji publicznych, zgodnie z zapisami europejskiego planu działania w zakresie administracji elektronicznej na lata 2011–2015.
139. W szczególności przedmiotem dyskusji na podstawie przyszłych wniosków Komisji będzie przegląd dyrektywy w sprawie podpisu elektronicznego, która zapewnia ramy tożsamości elektronicznej i uwierzytelniania, jak również przegląd dyrektywy w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Inicjatywy te mają kapitalne znaczenie w kontekście wspierania rozwoju dynamicznego jednolitego rynku cyfrowego.

ENERGIA

140. W pełni uwzględniając wytyczne przedstawione przez Radę Europejską na posiedzeniu w lutym 2011 roku, jak również konkluzje Rady w sprawie strategii energetycznej do roku 2020, trzy prezydencje skupią się na realizacji tej strategii, w tym zawartego w niej rozdziału dotyczącego infrastruktury i planu efektywności energetycznej. W tym kontekście zajmą się również kwestią związanych z tym instrumentów finansowych oraz uzupełnieniem brakujących elementów, takich jak harmonogram działań w dziedzinie energii do roku 2050, który powinien zostać przedstawiony w czwartym kwartale 2011 roku, oraz rozdział dotyczący wymiaru zewnętrznego spodziewany w połowie 2011 roku.
141. Jeżeli chodzi o wewnętrzny rynek energii, pomimo faktu, że krajowe akty prawne transponujące 3. pakiet w zakresie wewnętrznego rynku energii powinny być gotowe w marcu 2011 roku, ich wdrażanie i finalizowanie całości prac regulacyjnych dopiero się rozpoczęło. W związku z tym kluczowego znaczenia nabiera monitorowanie procesu wdrażania i wspieranie wszystkich działań mogących przyczynić się do lepszego funkcjonowania rynku, takich jak proponowane rozporządzenie w sprawie integralności i przejrzystości rynku energii oraz inicjatywy ustawodawcze lub polityczne służące pogłębieniu współpracy na szczeblu regionalnym (druga połowa 2011 roku).
142. Priorytetowo należy potraktować kwestię zakończenia procesu ustawodawczego dotyczącego tego instrumentu prawnego w 2012 roku, by uruchomić konieczne działania w terenie w terminie, który umożliwi osiągnięcie celów wyznaczonych w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020. Komisja zamierza uzupełnić te inicjatywy, przyjmując nowe środki dotyczące ekoprojektu i etykiet dotyczących zużycia energii w postaci uruchomienia inicjatyw pod hasłem „Inteligentne miasta” i „Inteligentne wspólnoty” oraz wniosków w sprawie narzędzi finansujących, które zostaną przedstawione w trakcie dyskusji budżetowych w 2011 roku. Na szczeblu międzynarodowym działania te znajdą odzwierciedlenie w negocjacjach i przyjęciu zmodernizowanego porozumienia w sprawie programu Energy Star zawartego z USA i przyjęciu odpowiedniego wewnętrznego ustawodawstwa unijnego.

143. Jeżeli chodzi o tworzenie paneuropejskiego zintegrowanego rynku, o który zaapelowano w strategii „Europa 2020”, i odnośne projekty infrastrukturalne w perspektywie lat 2020–2030, całe ramy będzie trzeba poddać przeglądowni, przyjmując nowy instrument na rzecz bezpieczeństwa energetycznego i infrastruktury energetycznej. Działania obejmą wybór projektów, skuteczniejsze procedury planowania i zatwierdzania, środki finansowe dostępne w ramach budżetu UE, jak i dostosowanie sieci do gospodarki niskoemisyjnej (inteligentne sieci energetyczne).
144. Choć szybkie wprowadzenie w życie tego programu infrastrukturalnego będzie wspierać unijne dążenie do dywersyfikacji źródeł energii, z należytą uwagą traktowane będą także lokalne źródła energii (konwencjonalne i niekonwencjonalne), w szczególności zaś odnawialne źródła energii. W tym względzie wdrożenie dyrektywy w sprawie energii ze źródeł odnawialnych będzie monitorowane w odniesieniu do zrównoważonego charakteru biopaliw oraz do finansowania i koordynacji, z myślą o osiągnięciu celu na poziomie 20% i zintensyfikowaniu działań na rzecz włączenia odnawialnych źródeł energii do sieci energetycznej. Założenie to będzie również realizowane za pomocą inicjatyw regulacyjnych w sprawie inteligentnych sieci energetycznych i propagowania pojazdów elektrycznych. Kluczową rolę w odniesieniu do odnawialnych źródeł energii będzie również odgrywać odpowiednie wsparcie na rzecz stałej realizacji europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (plan EPSTE); ułatwi ono także ekologiczne korzystanie z innych źródeł.
145. Bezpieczeństwa działań związanych z energią nie należy narażać na szwank w imię bezpieczeństwa dostaw energii. W związku z tym prezydencje dopilnują, by podjęto działania następcze względem konkluzji Rady z 2010 roku w sprawie obsługi morskich instalacji do eksploatacji gazu i ropy, prowadzące do ulepszenia ram regulacyjnych w tym zakresie. W tym samym kontekście prezydencje będą pracować na rzecz sfinalizowania ram regulacyjnych dla działań związanych z energią jądrową, w odniesieniu do odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego oraz rewizji dyrektywy określającej podstawowe standardy bezpieczeństwa dla promieniowania jonizującego. Trzy prezydencje zadbają o podjęcie działań następczych wynikających z konkluzji Rady Europejskiej z marca 2011 roku w sprawie bezpieczeństwa elektrowni jądrowych. Innym pilnym działaniem priorytetowym powiązanim z tą tematyką będą prace nad inicjatywą prowadzącą do bezpiecznych dostaw radioizotopów do celów medycznych w Europie.

146. W odniesieniu do zewnętrznego wymiaru polityki energetycznej prezydencje będą dążyć do opracowania ram bardziej spójnych, wiarygodnych i konsekwentnych działań zewnętrznych na podstawie komunikatu Komisji w sprawie bezpieczeństwa dostaw energii i współpracy międzynarodowej.

ŚRODOWISKO

147. W okresie 18 miesięcy, kiedy trzy przedmiotowe kraje będą sprawowały prezydencję, działania Rady w obszarze środowiska będą odzwierciedlały kilka związanych z sobą kluczowych priorytetów.
148. Rada będzie musiała podjąć decyzje w sprawie ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju, przy utrzymaniu wysokich standardów jakości. Jest to ogromnie istotne, gdyż prace Rady w tej dziedzinie mają wpływ na inne strategie i polityki UE, głównie strategię „Europa 2020”, a inne strategie i polityki UE również wywierają wpływ na te prace.
149. Zważywszy na fakt, że w centrum zainteresowania znajdują się obecnie kwestie gospodarcze i finansowe, prezydencje będą musiały odgrywać kluczową rolę w koordynowaniu rozmaitych polityk i działań, aby w dalszym ciągu przekształcać środowisko w siłę napędową zatrudnienia i trwałego wzrostu, z uwzględnieniem faktu, że przyszły wzrost gospodarczy jest w zasadniczym stopniu zależny od zagwarantowania zachowania zasobów naturalnych.

Efektywne gospodarowanie zasobami

150. Realizacja inicjatywy przewodniej w zakresie efektywnego gospodarowania zasobami będzie jednym z priorytetów, obejmując liczne działania, w tym działania na rzecz gospodarki niskoemisyjnej, efektywności energetycznej, transportu, wody, różnorodności biologicznej i surowców.

151. Zrównoważona konsumpcja i produkcja są ważnymi osiami unijnych działań w zakresie zrównoważonego rozwoju, a jednocześnie znalazły odzwierciedlenie w strategii „Europa 2020” oraz innych strategicznych i bardziej długoterminowych programach (jak np. ogólne wytyczne polityki gospodarczej). Komisja zapowiedziała, że jej działania w dziedzinie środowiska skoncentrują się w latach 2011 i 2010 na tym konkretnym temacie. W związku z tym prezydencje będą działać w kontekście wytycznych politycznych (konkluzje Rady) lub inicjatyw ustawodawczych, w odniesieniu do europejskiego semestru przewidzianego w strategii „Europa 2020”, rewizji planu działania na rzecz zrównoważonej konsumpcji i produkcji oraz zrównoważonej polityki przemysłowej, ekologizacji niektórych polityk sektorowych (takich jak WPR), polityki w zakresie wody, zielonych zamówień publicznych, ekoprojektu, odpadów itp.
152. Związana z efektywnym gospodarowaniem zasobami i zarządzaniem zasobami naturalnymi, woda będzie jednym z obszarów szczególnego zainteresowania prezydencji, w nawiązaniu do prac prowadzonych przez prezydencję węgierską. W 2012 roku zostanie przedstawiony projekt strategii na rzecz ochrony zasobów wodnych Europy, zgodnie z inicjatywą pod hasłem „Rok 2012 rokiem wody”.

Różnorodność biologiczna

153. Jednym z powracających priorytetów jest konieczność uwidocznienia ekonomicznej wartości różnorodności biologicznej i funkcji ekosystemu oraz zapewnienie wystarczających środków finansowych na realizację działań związanych z różnorodnością biologiczną (zwłaszcza biorąc pod uwagę pozytywne decyzje podjęte na 10. konferencji stron Konwencji o różnorodności biologicznej, która odbyła się w Nagoi). W związku z tym Rada będzie musiała zapewnić – w latach 2011 i 2012 – skuteczną realizację unijnej strategii na rzecz różnorodności biologicznej i strategicznego planu Konwencji o różnorodności biologicznej (CBD), jak również zadbać o zarządzanie obszarami Natura 2000, m.in. o odpowiednie środki finansowe.

Zdrowie człowieka a środowisko

154. W oparciu o prace poprzednich prezydencji oraz przyszłe wnioski Komisji, Rada zajmie się kilkoma tematami, takimi jak polityki chemiczne, substancje priorytetowe, nanomateriały, zanieczyszczenie powietrza, rtęć itp.

Zarządzanie środowiskiem

155. Zarządzanie środowiskiem zarówno na szczeblu UE, jak i w kontekście międzynarodowym, niezmiennie pozostaje przedmiotem niepokoju, w związku z czym będzie kolejnym priorytetem trzech prezydencji.
156. Na podstawie stosownych wniosków Komisji Rada będzie musiała m.in. odpowiednio opracować rozmaite instrumenty niezbędne, by zapewnić osiągnięcie celów środowiskowych.
157. Na szczeblu globalnym dyskusje dotyczące zarządzania będą koncentrować się na organizowanej w 2012 roku przez ONZ konferencji na temat zrównoważonego rozwoju (UNCSD 2012 – Rio+ 20) i mogą przerodzić się w szerszą refleksję nad stworzeniem właściwej i skutecznej struktury instytucjonalnej na rzecz zrównoważonego rozwoju, z uwzględnieniem zmian w różnych dziedzinach. Biorąc pod uwagę kalendarz międzynarodowy, Rada ds. Środowiska będzie musiała przeprowadzić debatę na temat własnej unijnej strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju (oprócz prac związanych ze strategią „Europa 2020”).
158. Kolejnym bardzo istotnym z punktu widzenia zarządzania tematem będzie ocena bieżącego (szóstego) unijnego programu działań na rzecz środowiska (który kończy się w połowie 2012 roku) i nowy program. Jak wspomniano powyżej, Rada będzie musiała się zająć takimi instrumentami, jak plany działania dotyczące różnorodności biologicznej, wody, substancji chemicznych (rtęć) itp.

Kwestie międzynarodowe

159. Międzynarodowy kalendarz dotyczący kwestii środowiska będzie bardzo napięty, w związku z czym trzy prezydencje włożą wiele wysiłku w przyjęcie wytycznych negocjacyjnych i wspólnych stanowisk oraz zapewnienie skutecznej reprezentacji Europy na posiedzeniach międzynarodowych.

160. W omawianym okresie Rada będzie musiała przygotować się do znaczącej liczby międzynarodowych wydarzeń, w tym kilku na wysokim i najwyższym szczeblu. Najistotniejsze wydarzenia są następujące:

- konferencja Rio +20 w roku 2012: uświetni ona przypadającą w 2012 roku 20. rocznicę konferencji w Rio na temat środowiska i rozwoju;
- UNFCCC – Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu – Konferencja Stron (COP). 17. Konferencja Stron w Durbanie w Republice Południowej Afryki;
- Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) – coroczne posiedzenia Rady Zarządzającej / globalnego ministerialnego forum środowiskowego;
- Komisja ds. Zrównoważonego Rozwoju działająca w ramach ONZ – coroczne posiedzenia (z podziałem na lata, w których dokonuje się przeglądu, i lata, w których omawia się politykę);
- Konwencja ONZ o różnorodności biologicznej (CBD) – kolejna Konferencja Stron, COP, 11. Konferencja Stron, która odbędzie się w 2012 roku, wraz z kolejnym posiedzeniem Stron Protokołu o bezpieczeństwie biologicznym;
- Europejska Komisja Gospodarcza ONZ (EKG ONZ) – konferencja ministerialna w 2011 roku pod hasłem „Środowisko dla Europy”, która ma się odbyć w Astanie, w Kazachstanie;
- Konwencja bazylejska (o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych) – Konferencja Stron zaplanowana na październik 2011 roku w Kolumbii;
- rozmaite posiedzenia organu (INC) odpowiedzialnego za negocjacje w sprawie nowego, prawnie wiążącego instrumentu dotyczącego rtęci, które będą kontynuowane w latach 2011–2012.

Zmiana klimatu

161. Negocjacje w sprawie międzynarodowego systemu dotyczącego zmiany klimatu na okres po roku 2012 wejdą w rozstrzygającą fazę, niosąc daleko idące konsekwencje dla skuteczności wielostronnego zarządzania w całym omawianym okresie. Należy podtrzymać pozytywny impuls będący owocem konferencji w Cancún z końca 2010 roku po to, by wypracować i wdrożyć globalne, kompleksowe i prawnie wiążące porozumienie.
162. Trzy prezydencje zobowiązują się skutecznie koordynować stanowisko UE w całym procesie, w szczególności działania przygotowawcze do Konferencji Stron, która na przełomie listopada i grudnia 2011 roku odbędzie się w Durbanie w Republice Południowej Afryki (17. Konferencja Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu / 7. spotkanie Stron protokołu z Kioto), oraz kolejne działania w ramach 18. Konferencji Stron i 8. spotkania Stron pod koniec 2012 roku.
163. Prace prowadzone w UE zarówno w dziedzinie łagodzenia zmiany klimatu, jak i przystosowywania się do niej, są równie istotne, jak prace prowadzone w kontekście międzynarodowym. Na podstawie przedstawionego przez Komisję planu działań do roku 2050 na rzecz gospodarki niskoemisyjnej, UE musi opracować strategiczną perspektywę. Z należytą uwagą trzeba potraktować kwestię ustalenia etapów pośrednich na drodze do realizacji celu na rok 2050. Prace te muszą przebiegać w ścisłym związku ze strategią „Europa 2020” i jej inicjatywą przewodnią w sprawie efektywnego gospodarowania zasobami. Wypełnienie unijnego zobowiązania do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych wymaga spójnych kierunków innych polityk UE (dotyczących np. energii, transportu, rolnictwa). Prezydencje pomogą dopilnować, by przed końcem 2012 roku opracowano nową kompleksową strategię przystosowywania się do zmiany klimatu.

164. Prezydencje zorganizują również odpowiednie działania następcze względem określonych ważnych przeglądów i sprawozdań dotyczących ustawodawstwa w obszarze polityki w zakresie klimatu. Wachlarz tematów, które wymagają analizy, jest obszerny: od monitorowania emisji gazów cieplarnianych aż po szczelne składowanie, odzyskiwanie i stosowanie fluorowanych gazów cieplarnianych. W odniesieniu do pakietu legislacyjnego z 2009 roku dotyczącego klimatu i energii Komisja powinna w 2011 roku przedstawić przeglądy odnoszące się do skutków, jakie na kwestie gazów cieplarnianych mają pośrednie zmiany w użytkowaniu gruntów związane z biopaliwami oraz użytkowanie gruntów, zmiana użytkowania gruntów i leśnictwo (LULUCF). W zależności od rozwoju wydarzeń na forach międzynarodowych, w 2012 roku konieczne może stać się omówienie podejścia UE w zakresie emisji pochodzących ze statków. Skuteczność i zasadność obecnego unijnego zobowiązania w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych do roku 2020 i możliwość podjęcia jeszcze ambitniejszego zobowiązania zostaną przeanalizowane w świetle międzynarodowych negocjacji i analizy skutków ekonomicznych w UE.

ROLNICTWO I RYBOŁÓWSTWO

ROLNICTWO

165. W centrum uwagi znajdzie się reforma wspólnej polityki rolnej na okres po 2013 roku. Trzy prezydencje priorytetowo potraktują analizę wniosków Komisji (oczekiwanych w drugiej połowie 2011 roku) z myślą o osiągnięciu decydujących postępów, które zależą również od postępów czynionych w prowadzonych równolegle negocjacjach w sprawie perspektywy finansowej na okres po roku 2013. Celem jest umożliwienie wdrożenia w odpowiednim terminie zreformowanych instrumentów na okres kolejnych ram finansowych, które zaczną obowiązywać od 2014 roku.
166. W programie działań nadal będzie widniała kwestia uproszczenia z myślą o zmniejszeniu formalności administracyjnych w zarządzaniu płatnościami rolnymi i innymi instrumentami WPR oraz o uchyleniu przestarzałego ustawodawstwa. Ponadto prezydencje będą dążyć do wypracowania porozumienia z Parlamentem Europejskim w kwestii definicji, opisu, etykietowania i ochrony win aromatyzowanych.
167. Kontynuowane będą prace nad pakietem dotyczącym jakości produktów rolnych, w odniesieniu do którego Komisja przedłożyła wnioski ustawodawcze w grudniu 2010 roku, z myślą o przyjęciu nowego prawodawstwa równolegle z negocjacjami w sprawie reformy WPR. W oparciu o oczekiwane sprawozdanie Komisji na temat rolnictwa ekologicznego nadal będą również prowadzone dyskusje nad tym zagadnieniem, owocując być może wnioskami dotyczącymi zmiany stosownego prawodawstwa.
168. Rada będzie kontynuowała prace nad dostosowaniem prawodawstwa z dziedziny rolnictwa do Traktatu z Lizbony, w szczególności w odniesieniu do uprawnień przekazywanych Komisji i jej uprawnień wykonawczych (art. 290 i 291 TFUE) oraz określenia kwestii, w których art. 43 ust. 3 TFUE przewiduje podjęcie decyzji przez Radę.

169. W 2011 roku Komisja ma przedstawić wniosek ustawodawczy w sprawie elektronicznej identyfikacji bydła i w sprawie etykietowania wołowiny.
170. Jeżeli chodzi o negocjacje prowadzone w WTO w ramach dauhańskiej agendy rozwoju, prezydencjom w dalszym ciągu zależy na ambitnych, zrównoważonych i kompleksowych wynikach tych negocjacji, w kontekście których elementy dotyczące rolnictwa zawarte w ewentualnym porozumieniu końcowym powinny mieścić się w ramach WPR.

Zdrowie zwierząt i kwestie weterynaryjne

171. Szczególne wysiłki zostaną podjęte w dziedzinie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego. Zostaną rozpoczęte prace nad szeregiem ważnych wniosków ustawodawczych obejmujących nowe prawodawstwo ramowe („Prawo o zdrowiu zwierząt”), jak również rewizję znaczącej liczby aktów ustawodawczych dotyczących konkretnych chorób zwierząt.
172. Pakietowi temu będzie towarzyszył przegląd obecnych zasad dotyczących wydatków w dziedzinie weterynarii i przegląd unijnego prawodawstwa w dziedzinie urzędowych kontroli, w tym weterynaryjnych kontroli granicznych w zakresie produktów pochodzenia zwierzęcego i żywych zwierząt z państw trzecich.

Kwestie fitosanitarne

173. W połowie 2012 roku Radzie zostanie przedłożony nowy wniosek w sprawie prawa dotyczącego nasion. Będzie on odpowiadał potrzebom dysponowania nowocześniejszym i prostszym systemem, który zastąpi obecnych 12 dyrektyw z lat 60. i 70.

174. W 2012 roku Komisja przedstawi nową strategię dotyczącą zdrowia roślin, zastępującą obecny unijny wspólny system kontroli zdrowotności roślin (dyrektywa 2000/29/WE). Celem nowej strategii będzie reagowanie na najnowsze wyzwania, takie jak globalizacja i zmiana klimatu, by chronić terytorium UE przed wprowadzaniem i rozprzestrzenianiem się szkodliwych organizmów.
175. Przed końcem 2011 roku Komisja ma przedstawić sprawozdanie na temat ustanowienia europejskiego funduszu na rzecz zastosowania małoobszarowego środków ochrony roślin, ewentualnie wraz ze stosownym wnioskiem ustawodawczym.
176. Przewiduje się również, że w 2012 roku Radzie zostanie przedłożony wniosek w sprawie zmiany systemu ochrony odmian roślin.

Organizmy zmodyfikowane genetycznie

177. W odniesieniu do hodowli organizmów zmodyfikowanych genetycznie oczekuje się, że Komisja będzie kontynuowała prace służące pełnemu wdrożeniu konkluzji Rady z grudnia 2008 roku w sprawie unijnej polityki w tym zakresie.
178. Rada nadal będzie prowadzić prace nad wnioskiem Komisji dotyczącym rozporządzenia umożliwiającego państwom członkowskim ograniczenie lub zakazanie hodowli organizmów zmodyfikowanych genetycznie na swoich terytoriach.

Lasy

179. W kwestii lasów trzy prezydencje będą koncentrować się na zrównoważonej gospodarce leśnej oraz jej ważnym udziale w gospodarce ekologicznej w kontekście zrównoważonego rozwoju i eliminacji ubóstwa, jak również jej udziale w łagodzeniu skutków zmiany klimatu i przystosowywaniu się do niej. Ponadto prezydencje zwrócą szczególną uwagę na ewentualne przyjęcie paneuropejskiego, prawnie wiążącego porozumienia w sprawie lasów.

Kwestie międzynarodowe

180. UE nadal będzie odgrywać wiodącą i skuteczną rolę na arenie międzynarodowej. W tym celu stanowisko UE na stosownych forach międzynarodowych zostanie odpowiednio przygotowane w Radzie, ze starannym uwzględnieniem wkładu ekspertów, jaki każde z państw członkowskich jest w stanie zapewnić. W szczególności w odniesieniu do Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) prezydencje nadal będą dokładały wszelkich starań służących dopilnowaniu, by UE i jej państwa członkowskie mogły skutecznie uczestniczyć w pracach nad reformą FAO w ramach organów zarządzających FAO i nad globalnym zarządzaniem na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego w ramach Komitetu ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego w FAO, mając na uwadze rosnącą normatywną rolę tej organizacji.

RYBOŁÓWSTWO

181. W sektorze gospodarki rybnej wysoki priorytet zostanie nadany reformie wspólnej polityki rybołówstwa. Trzy prezydencje dołożą wszelkich starań, by w okresie omawianych 18 miesięcy osiągnąć porozumienie w sprawie trzech wniosków ustawodawczych (rozporządzenia podstawowego, wspólnej organizacji rynku i następcy Europejskiego Funduszu Rybackiego, który kończy działalność pod koniec 2013 roku).
182. Szczegółowej analizie zostanie również poddany komunikat w sprawie zreformowanego międzynarodowego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa, obejmującego regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem i umowy o partnerstwie w sprawie połowów.
183. Trzy prezydencje zwrócą szczególną uwagę na określone wieloletnie plany zarządzania zasobami i ich odbudowy, w szczególności w odniesieniu do dorsza i tuńczyka zwykłego, a w Morzu Bałtyckim – zasobów dorsza, łososia i ryb pelagicznych.

184. Zarządzanie nakładami połowowymi również będzie przedmiotem prac, które obejmą rewizję takich nakładów w odniesieniu do gatunków głębinowych i w wodach zachodnich.
185. Ustalenie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kwot na lata 2012 i 2013 będzie miało miejsce dla każdego roku oddzielnie i zostanie potraktowane z ogromną uwagą, w sposób odpowiedzialny i skuteczny.
186. Delikatną kwestią pozostaje obcinanie płetw rekinom, w związku z czym przeanalizowana zostanie rewizja obowiązującego rozporządzenia.
187. Jednym z ważniejszych punktów programu prac, zwłaszcza w końcowych miesiącach lat 2011 i 2012, będą także dwustronne i wielostronne negocjacje (w tym dotyczące porozumienia w sprawie makreli w wodach przybrzeżnych, porozumienia z Norwegią i negocjacji na forum Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego), które mają bardzo duże znaczenie dla unijnego sektora gospodarki rybnej. Kilka umów o partnerstwie w sprawie połowów będzie gotowych do przedłużenia, szczególnie umowy z Mauretanią i Grenlandią.

KSZTAŁCENIE, MŁODZIEŻ, KULTURA, POLITYKA AUDIOWIZUALNA I SPORT

188. Obszary polityki dotyczące kształcenia, młodzieży, kultury, polityki audiowizualnej i sportu są bardzo ważne w życiu zwykłych obywateli UE. Sektory te coraz bardziej zyskują na znaczeniu w kontekście przyszłego wzrostu, dobrobytu gospodarczego i spójności społecznej UE. Konieczność zapewnienia wszystkim obywatelom UE kształcenia i umiejętności potrzebnych na rynku pracy w XXI wieku stała się jednym z najważniejszych punktów strategii „Europa 2020”. Jednocześnie walka z paraliżującym problemem, jakim jest bezrobocie młodzieży, znajduje się wśród priorytetów programu działań UE.
189. Jednym z kluczowych wyzwań dla trzech prezydencji będzie przeanalizowanie i wypracowanie porozumienia, wraz z Parlamentem Europejskim, odnośnie do przyszłego unijnego finansowania w tych sektorach.

KSZTAŁCENIE I SZKOLENIE

190. W uznaniu kluczowego wkładu w szanse na zatrudnienie, konkurencyjność i innowacje, przy jednoczesnym propagowaniu spójności społecznej i włączenia społecznego, kształcenie znalazło obecnie bezpieczne miejsce w strategii „Europa 2020” na rzecz zatrudnienia i wzrostu. Trzy prezydencje będą ściśle współpracować, by zagwarantować, że europejska współpraca w dziedzinie kształcenia i szkolenia pozwoli w sposób pełny i aktywny skierować Europę na drogę do ożywienia gospodarczego i społecznej odnowy.

Europa 2020

191. Stałym zadaniem wszystkich trzech prezydencji będzie monitorowanie wkładu kształcenia w strategię „Europa 2020” i powiązane inicjatywy przewodnie w niej zdefiniowane, w szczególności w świetle dwóch celów określonych w tej dziedzinie przez Radę Europejską, mianowicie: obniżenia wskaźników przedwczesnego zakończenia nauki poniżej 10% oraz zwiększenia odsetka osób w wieku 30–34 lat, które ukończyły etap kształcenia wyższego lub równoważnego, do poziomu co najmniej 40%. Prezydencje nadal będą uczestniczyć w definiowaniu i wzmacnianiu związku między strategicznymi ramami europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia – Kształcenie i szkolenie 2020 – a szerszą strategią „Europa 2020”. Pierwsze sprawozdanie z postępu prac na mocy nowych ram strategicznych będzie przedmiotem analizy z myślą o jego przyjęciu na początku 2012 roku. W szczególności przeglądowi zostaną poddane priorytety uzgodnione w ramach pierwszego cyklu prac w kontekście ram Kształcenie i szkolenie 2020; zostaną również ustalone najważniejsze priorytety na drugi cykl prac (2012–2014).

Uczenie się przez całe życie i mobilność

192. Na początkowym etapie kadencji uwaga będzie się koncentrować na kompetencjach, które wspierają uczenie się przez całe życie i mobilność, zwłaszcza na kompetencjach językowych, przy czym kwestią, która z pewnością zdominuje programy prac wszystkich trzech prezydencji, będzie następca obecnego programu uczenia się przez całe życie, którego zamknięcie nastąpi z końcem 2013 roku. Wszystkie trzy prezydencje zadbają o to, by Rada gruntownie przeanalizowała wniosek Komisji dotyczący nowego programu, oczekiwany w ostatnim kwartale 2011 roku. Z racji tego, że jednym z podstawowych elementów składowych programu uczenia się przez całe życie jest mobilność, przeanalizowane zostaną wnioski Komisji w sprawie utworzenia europejskiego poziomu odniesienia w zakresie mobilności i szans na zatrudnienie oraz w zakresie języków.
193. W ramach uczenia się przez całe życie prezydencje będą się stale koncentrować na kwestii kształcenia i szkolenia zawodowego, co znalazło odzwierciedlenie w procesie kopenhaskim oraz całkiem niedawno w Komunikacie brujijskim.

Europejskie ramy kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie

194. Uważa się, że europejskie ramy kwalifikacji mogą dużo zmienić z punktu widzenia propagowania uczenia się przez całe życie, ułatwiania mobilności i podnoszenia umiejętności w całej Europie, umożliwiając porównywanie równoważnych kwalifikacji w różnych państwach członkowskich. Ocenę etapu wdrażania europejskich ram kwalifikacji planuje się na 2012 rok; ma ona być elementem przygotowań do sporządzenia sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady – do wiosny 2013 roku – z dotychczasowych postępów i skutków dla przyszłości.

Uczenie się pozaformalne i nieformalne

195. Prezydencje będą w szczególności pracować nad wnioskiem Komisji dotyczącym zalecenia Rady w sprawie zwiększenia możliwości uczenia się pozaformalnego i nieformalnego oraz wzmocnienia przepisów służących uznawaniu i walidowaniu takiego uczenia się w kontekście krajowych ram kwalifikacji. W związku z tym nadal kłaść się będzie nacisk na to, jak ważne jest zapewnienie możliwości nauki zwiększającej szanse na poprawę jakości życia młodzieży pochodzącej ze środowisk defaworyzowanych.

Szkolnictwo wyższe

196. Trzy prezydencje będą się starały podjąć niektóre z kluczowych wyzwań, przed którymi stoi szkolnictwo wyższe, m.in. konieczność liczniejszego rozpoczynania i kończenia studiów wyższych przez młodzież, rosnącą globalną konkurencję mającą przyciągać najlepszych studentów, z myślą o Europie, w której interesie leży poprawienie jej pozycji w kluczowych obszarach strategicznych, takich jak badania i innowacje. Modernizacja uniwersytetów ma w tym kontekście ogromne znaczenie. Prezydencje z należytą uwagą będą zatem traktować działania następcze względem komunikatu w sprawie modernizacji szkolnictwa wyższego, który Komisja ma przedstawić w drugiej połowie 2011 roku.
197. Równoległe z działaniami promującymi strategiczny program działań innowacyjnych we współpracy z Europejskim Instytutem Innowacji i Technologii (EIT), podejmowane będą dalsze działania w zakresie kształcenia w celu wzmocnienia interakcji między trzema elementami trójkąta wiedzy: kształceniem, badaniami i innowacjami.

198. W szerszej perspektywie procesu bolońskiego podczas konferencji ministerialnej, która ma się odbyć w kwietniu 2012 roku, przeanalizowane zostanie ustanowienie nowego planu pracy i określenie nowych priorytetów na lata 2012–2015. Grupa Wdrożeniowa ds. Procesu Bolońskiego oraz Rada ds. Procesu Bolońskiego również spotkają się w późniejszym okresie w 2012 roku, aby opracować spójny plan pracy, który zostanie zrealizowany w latach 2012–2015.

Szkoły

199. W ramach przeciwwagi dla pewnych kwestii związanych bardziej z umiejętnościami i zatrudnieniem, w omawianym okresie 18 miesięcy trzy prezydencje będą również propagować kwestię kształcenia na rzecz demokratycznych postaw obywatelskich. Przyjmując za punkt wyjścia jedną z ośmiu kompetencji kluczowych zdefiniowanych w zaleceniu z 2006 roku pt. „Kompetencje społeczne i obywatelskie”, prezydencje przeanalizują, w jaki sposób kształcenie może przyczynić się do propagowania i wspierania koncepcji demokracji, sprawiedliwości, równości, postaw obywatelskich oraz poszanowania praw obywatelskich i praw człowieka, a także sprawiedliwego dostępu do kształcenia.

Przedsiębiorczość

200. Na wszystkich szczeblach kształcenia prezydencje będą również propagowały koncepcję przedsiębiorczości. Celem tych działań będzie wspieranie wysiłków podejmowanych na szczeblu europejskim i krajowym, służących promowaniu kreatywności i przedsiębiorczości w kształceniu. Ogólnym celem jest zwiększenie zdolności Europy do uczestniczenia w innowacyjnej gospodarce opartej na wiedzy. Priorytet ten jest zgodny z inicjatywą przewodnią w ramach strategii „Europa 2020” pod hasłem „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”.

MŁODZIEŻ

201. W tym obszarze ogólnym tematem dla trzech prezydencji będzie zaangażowanie młodzieży, które jest jednym z ośmiu pól działania określonych w rezolucji Rady z 2009 roku w sprawie odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018).
202. W ciągu pierwszych sześciu miesięcy nacisk będzie położony na kwestię „młodzież i świat”, a przedmiotem szczególnego zainteresowania będzie pogłębienie współpracy między młodzieżą z Unii Europejskiej a młodzieżą z krajów Europy Wschodniej i regionu kaukaskiego, ze szczególnym uwzględnieniem mobilności młodzieży dzięki edukacji pozaformalnej i wolontariatowi. „Młodzież i świat” jest jednym z ośmiu obszarów działania określonych w rezolucji Rady przyjętej w 2009 roku. Jest ona w dużym stopniu powiązana z inicjatywą przewodnią „Mobilna młodzież” zawartą w strategii „Europa 2020”.
203. Ponadto promowanie zaangażowania młodzieży w wolontariat i uwypuklenie globalnego zaangażowania będzie ważnym elementem w kontekście Europejskiego Roku Wolontariatu (2011) i Unijno-Chińskiego Roku Młodzieży (2011). W kolejnych sześciu miesiącach uwaga będzie się koncentrować na „innowacji i kreatywności” oraz ich roli w pobudzaniu zaangażowania młodzieży. Przedmiotem szczególnej uwagi będzie utalentowana młodzież, a działania będą w miarę możliwości opierać się na rozmaitych inicjatywach rozpoczętych w trakcie Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji. W ostatnich sześciu miesiącach głównym przedmiotem uwagi będzie zaangażowanie młodzieży i włączenie społeczne. „Zaangażowanie” i „włączenie społeczne” to kolejne dwa z ośmiu obszarów działania określonych w rezolucji Rady z 2009 roku. Ponadto w kontekście Europejskiego Roku Aktywnego Starzenia się i Solidarności Międzypokoleniowej (2012) promowane będą działania związane z inicjatywą przewodnią „Mobilna młodzież”.
204. Jednym z kluczowych priorytetów wszystkich trzech prezydencji będzie przyszły kształt programu „Młodzież w działaniu”, który jest unijnym programem wydatków w dziedzinie młodzieży. Śródkresowa ocena obowiązującego programu, przyjęta w kwietniu 2011 roku, dostarczy informacji przydatnych w pracach nad wnioskiem Komisji dotyczącym nowego programu, oczekiwanym pod koniec 2011 roku. Osiągnięcie porozumienia w sprawie tego wniosku będzie z punktu widzenia nowego programu jednym z kluczowych priorytetów na 2012 rok.

KULTURA

205. Zgodnie z zaleceniem zawartym w planie prac w dziedzinie kultury na lata 2011–2014, przyjętym przez Radę w 2010 roku, trzy prezydencje poświęcą znaczącą część swojego harmonogramu kwestii programu finansowego nowej generacji w dziedzinie kultury, a także – w stosownych przypadkach – następcy programu „Europa dla obywateli”, na podstawie wniosku Komisji oczekiwanego pod koniec 2011 roku.
206. Szczególny nacisk zostanie położony na przeanalizowanie sposobów zmaksymalizowania wkładu kultury w realizację strategii „Europa 2020”. W tym kontekście, a także w kontekście planu prac, prezydencje uwypuklą znaczenie kompetencji kulturalnych dla rozwoju intelektualnego kapitału Europy. Analizie zostaną również poddane efekty synergii między kształceniem a kulturą.
207. Trzy prezydencje podejmą również działania w następstwie planowanego komunikatu Komisji w sprawie sektora kultury i sektora kreatywnego. Sektory te są jednym z głównych motorów napędowych kreatywności i innowacji i stanowią ważną część inicjatyw przewodnich pod nazwą Unia innowacji oraz Polityka przemysłowa w erze globalizacji.
208. W omawianym okresie Komisja prawdopodobnie przedłoży również wniosek dotyczący decyzji w sprawie Europejskiej Stolicy Kultury po roku 2019. Stanie się on katalizatorem dyskusji, których przedmiotem będzie przyszły rozwój tej dobrze znanej inicjatywy UE w dziedzinie kultury. Jednym z tematów nadrzędnych jest zachowanie i ochrona kulturowego dziedzictwa Europy.
209. Trzy prezydencje pragną opracować strategiczne podejście do kultury w stosunkach zewnętrznych, pogłębiając tym samym współpracę w tej dziedzinie, aby promować różnorodność kulturową i zapewnić widoczność kultury w międzynarodowym procesie decyzyjnym. Przedmiotem szczególnej uwagi będą kraje Partnerstwa Wschodniego i kraje śródziemnomorskie.

POLITYKA AUDIOWIZUALNA

210. Uwaga prezydencji będzie się głównie koncentrować na kolejnej generacji dwóch programów finansowych w obszarze audiowizualnym. Po pierwsze, programie MEDIA, który jest głównym instrumentem finansowym w tej dziedzinie. Po drugie, ewentualnej kontynuacji obecnego programu MEDIA MUNDUS, który jest pierwszym programem międzynarodowej współpracy dla sektora audiowizualnego. Trzy prezydencje będą dążyć do wypracowania końcowego porozumienia w sprawie wniosków Komisji, które mają zostać przedstawione Radzie pod koniec 2011 roku.
211. Nowe technologie cyfrowe umożliwiają rozpowszechnianie treści kulturalnych i kreatywnych w sposób szybszy, tańszy i bardziej powszechny. Z drugiej strony, Europie są potrzebne nowe modele biznesowe, które pozwolą sprawiedliwie wynagradzać autorów i twórców, z zachowaniem dzięki temu różnorodności kulturowej. W Europejskiej agencji cyfrowej zarysowano strategię wykorzystywania możliwości i stawiania czoła zagrożeniom, które pojawiły się wraz z rewolucją cyfrową. W świetle powyższego trzy prezydencje rozpoczną prace nad niektórymi z celów agendy cyfrowej.
212. Trzy prezydencje odniosą się do komunikatu Komisji w sprawie digitalizacji i ochrony zasobów cyfrowych, który ma zostać opublikowany w 2011 roku i który przedstawi w zarysie postępy w dziedzinie digitalizacji i ochrony zasobów cyfrowych w państwach członkowskich, a także zaktualizowane dane na temat Europeany – europejskiej publicznej biblioteki cyfrowej – i ustaleń Komitetu Mędrców, czyli grupy refleksji ds. digitalizacji, utworzonej w 2010 roku. Trzy prezydencje oczekują również zielonej księgi w sprawie treści kreatywnych on-line. Na podstawie oczekiwanego wniosku Komisji trzy prezydencje priorytetowo potraktują kwestię osiągnięcia porozumienia w sprawie stałego finansowania Europeany.
213. Trzy prezydencje oczekują także zielonej księgi w sprawie możliwości i wyzwań związanych z dystrybucją on-line utworów audiowizualnych i innych treści kreatywnych; zadbają również o to, by prace dotyczące kwestii audiowizualnych były odpowiednio powiązane z pracami w dziedzinie praw autorskich w kwestiach, takich jak rozliczenia praw, systemy licencyjne i utwory osierocone.

214. W odniesieniu do kina głównym przedmiotem prac będzie digitalizacja europejskiego kina – której poświęcone zostanie planowane zalecenie Komisji – a także przepisy dotyczące pomocy państwa na rzecz utworów kinematograficznych i audiowizualnych z myślą o odnowieniu w 2012 roku komunikatu Komisji w sprawie kina.
215. Jeżeli Europeana, unijna publiczna biblioteka cyfrowa, ma wykorzystać swój potencjał i stać się punktem odniesienia dla opinii publicznej w kwestiach europejskiego dziedzictwa kulturowego on-line, konieczne będzie wypracowanie porozumienia w sprawie stałego finansowania tego projektu. Trzy prezydencje zajmą się również takimi zagadnieniami, jak rozliczenia praw, systemy licencyjne i utwory osierocone.
216. Sprawozdanie Komisji z wdrożenia unijnych ram regulacyjnych dla usług audiowizualnych, czyli dyrektywy w sprawie audiowizualnej usługi medialnej, również będzie przedmiotem prac Rady.
217. Trzy prezydencje zajmą się także sprawozdaniem Komisji ze stosowania zalecenia w sprawie ochrony nieletnich oraz wnioskiem dotyczącym programu Bezpieczniejszy Internet.
218. Spodziewane jest ponadto sprawozdanie Komisji na temat umiejętności korzystania z mediów w państwach członkowskich.

SPORT

219. W odpowiedzi na komunikat Komisji pt. „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu” Rada opracowała w maju 2011 roku unijny plan prac w dziedzinie sportu na lata 2011–2014. W planie tym określono rozmaite obszary priorytetowe i tymczasowy harmonogram działań.
220. W tym kontekście ogólne priorytety trzech prezydencji będą dotyczyły zagrożeń dla uczciwości w sporcie, a także socjalnego, społecznego i gospodarczego wymiaru sportu. Zgodnie z Traktatem z Lizbony ważne jest, by UE wzmocniła swoją rolę w międzynarodowej walce z dopingiem w sporcie, zwłaszcza w drodze lepszej koordynacji działań przed posiedzeniami Światowej Agencji Antydopingowej (WADA).
221. Ponadto przedmiotem działań będą kwestie związane z zażywaniem środków dopingujących dla rozrywki, które nie tylko szkodzi wizerunkowi sportu, ale stwarza również poważne zagrożenie dla zdrowia człowieka. W związku z tym prezydencje będą promowały rolę sportu jako aktywności fizycznej służącej poprawie zdrowia, rekomendując skoordynowane polityki i najlepsze praktyki. Inne kwestie, które trzeba przeanalizować, obejmują: ustawianie meczów, jakość zajęć sprzyjających poprawie jakości życia i poprawie zdrowia oraz wolontariat, w szczególności na rzecz osób starszych, a także – ewentualnie – udoskonalenie bazy udokumentowanych faktów, która powinna być podstawą polityk sportowych.
222. Komisja ma przedłożyć wniosek dotyczący możliwości finansowania projektów sportowych na szczeblu UE w okresie po roku 2013.

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

SPRAWY WEWNĘTRZNE

Uwagi ogólne

223. Prace w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych będą kontynuowane w ramach programu sztokholmskiego. Działania w tym obszarze będą definiowane przez cztery nadrzędne zasady:

- Spójność działań i polityk między obszarem wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych a innymi politykami UE, zwłaszcza w odniesieniu do praw podstawowych i polityki migracyjnej oraz rozwoju wydarzeń w obszarach polityki dotyczących handlu, spraw zagranicznych i rozwoju.
- Pogłębiona współpraca i komplementarność działań podejmowanych na szczeblu krajowym i unijnym.
- Konieczna elastyczność w zakresie reagowania w odpowiednim czasie na nowe wyzwania i zmieniające się tendencje w przepływach migracyjnych.
- Zwiększona solidarność między państwami członkowskimi, w tym podział odpowiedzialności, zgodnie z programem sztokholmskim.

Swobodne przemieszczanie się obywateli UE

224. W nadchodzących 18 miesiącach kontynuowane będą działania służące monitorowaniu pełnego wdrożenia i stosowania przepisów dotyczących swobodnego przemieszczania się obywateli UE i członków ich rodzin. Kluczowymi celami nadal będą: monitorowanie tendencji, wymiana informacji oraz zwalczanie oszustw i nadużyć systemowych.

Granice zewnętrzne

225. Prowadzone będą prace nad systemem zintegrowanego zarządzania granicami, aby lepiej zarządzać migracją i skuteczniej chronić granice zewnętrzne poprzez dalszy rozwój wspólnej polityki wizowej, jak również poprzez opracowanie koncepcji „inteligentnych granic”. Prace będą się w szczególności koncentrować na bezzwłocznych działaniach następczych względem konkluzji Rady w sprawie działań służących lepszemu zaradzeniu sytuacji w południowej części basenu Morza Śródziemnego, a także na możliwościach, jakie nowe i interoperacyjne technologie oferują w zakresie udoskonalenia kontroli granicznych, w sposób oszczędny, przy jednoczesnym ułatwianiu przemieszczania się osobom podróżującym w dobrej wierze. Opracowane zostanie podejście oparte na potrzebach, w duchu solidarności i z wykorzystaniem doświadczeń zgromadzonych przy opracowywaniu obecnych systemów.
226. Trzy prezydencje będą dążyły do propagowania większej skuteczności obecnych instrumentów kontroli granicznej, zapewniając przyjęcie i wdrożenie rozporządzenia zmieniającego w sprawie Fronteksu, wprowadzając niezbędne zmiany do kodeksu granicznego Schengen oraz na bieżąco wspierając działania Fronteksu.
227. Zainicjowane zostaną instrumenty ustawodawcze leżące u podstaw opracowania systemu wjazdu/wyjazdu, mianowicie program rejestrowania podróżnych i europejski system nadzoru granic (EUROSUR).
228. Pomyślne rozszerzenie strefy Schengen, a także zwiększenie skuteczności procesu oceny Schengen pozostają celami kluczowymi. Trzy prezydencje będą również działać na rzecz sfinalizowania projektu SIS II zgodnie z harmonogramem i z uwzględnieniem oceny osiągniętych postępów. Jednym z podstawowych celów nadal będzie pełne ustanowienie agencji do spraw zarządzania operacyjnego wielkoskalowymi systemami informatycznymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz uzyskanie przez nią zdolności operacyjnych.

Wizy

229. Trzy prezydencje będą w dalszym ciągu rozwijać wspólną politykę wizową, kontynuując dialogi na temat liberalizacji reżimu wizowego z właściwymi państwami trzecimi spełniającymi określone warunki, zawierając – w stosownych przypadkach – porozumienia o ułatwieniach wizowych i wprowadzając wizowy system informacyjny (VIS). Trzy prezydencje będą dążyć do pogłębienia lokalnej współpracy konsularnej w sprawach wiz, z uwzględnieniem m.in. wyzwań związanych z wdrażaniem kodeksu wizowego. Ponadto przedmiotem przeglądu i aktualizacji będzie – w razie potrzeby i w stosownych przypadkach – rozporządzenie (WE) nr 539/2001.

Legalna migracja i integracja obywateli państw trzecich

230. Opracowanie wspólnej polityki imigracyjnej, która będzie w stanie odpowiedzieć na przyszłe wyzwania demograficzne i zaspokoić potrzeby rynków pracy poszczególnych państw członkowskich, przyczyni się do zrealizowania celów strategii „Europa 2020”. Odbędzie się to z pełnym poszanowaniem zasady preferencji unijnej i kompetencji państw członkowskich.
231. W najbliższych 18 miesiącach Rada skoncentruje się w szczególności na sfinalizowaniu instrumentów prawnych koniecznych do realizacji **planu polityki w dziedzinie legalnej migracji**. Zainicjowana zostanie strategiczna debata na temat konsolidacji ustawodawstwa w tym obszarze.
232. W dziedzinie integracji priorytetem będzie dalsze opracowywanie unijnego programu działań w zakresie integracji, zgodnie z celami określonymi w programie sztokholmskim. Celem tych działań jest wspieranie polityk integracyjnych państw członkowskich służących zoptymalizowaniu korzyści płynących z imigracji i propagowaniu spójności społecznej. W tym kontekście prowadzone będą prace nad stworzeniem mechanizmu koordynacji i określeniem podstawowych wskaźników, mających służyć jako narzędzia do pomiaru efektów działań integracyjnych na szczeblu krajowym; prowadzone będą także prace w zakresie opracowywania najlepszych praktyk.

233. Trzy prezydencje będą także nadal zajmować się wyzwaniami związanymi ze spójnością społeczną, wartościami demokratycznymi, równymi prawami i uczestnictwem, dogłębniej badając powiązania między ogólnymi działaniami integracyjnymi a zapobieganiem radykalizacji i ekstremizmowi. W tym kontekście Rada przeanalizuje również mający się wkrótce ukazać komunikat Komisji w sprawie integracji.

Nielegalna imigracja

234. Trzy prezydencje będą propagować skuteczniejsze działania na rzecz zwalczania nielegalnej imigracji, która to kwestia jest jednym z najważniejszych elementów wspólnej unijnej polityki imigracyjnej. Przedmiotem uwagi będzie w szczególności opracowanie skutecznej strategii w dziedzinie readmisji i dalsze opracowywanie wspólnej polityki w zakresie powrotów, w sposób, który przyniesie wymierne wyniki, uwzględni potrzeby państw członkowskich i będzie spójny z pełnym poszanowaniem praw podstawowych, swobód i godności ludzkiej.
235. Stosowne działania będą obejmować kontynuowanie negocjacji w sprawie umów o readmisji w kontekście opracowywania kompleksowej strategii w tej dziedzinie, w tym praktyczną współpracę i wspólne podejście wobec państw trzecich, które nie współpracują w dziedzinie powrotów i readmisji. Przedmiotem działań będzie także opracowanie wspólnej polityki w zakresie powrotów, obejmującej m.in. propagowanie dobrowolnego powrotu. W tym kontekście ocena Komisji dotycząca umów o readmisji będzie punktem wyjścia dla dyskusji w Radzie.
236. W centrum zainteresowania pozostanie również problem osób nieletnich pozbawionych opieki. W tym kontekście jednym z priorytetów będzie realizacja planu działania dotyczącego osób nieletnich pozbawionych opieki.

Azyl

237. Trzem prezydencjom bardzo zależy na sfinalizowaniu do 2012 roku wspólnego europejskiego systemu azylowego, na podstawie wspólnych standardów ochrony wynikających ze sprawiedliwych i skutecznych procedur azylowych, zdolnych zapobiegać nadużyciom, i zgodnie ze zobowiązaniem określonym w programie sztokholmskim.
238. Trzy prezydencje są również zdecydowane promować skuteczną solidarność z państwami członkowskimi znajdującymi się pod szczególną presją, ze zwróceniem szczególnej uwagi na państwa członkowskie znajdującymi się pod taką presją. Działania obejmą opracowanie praktycznych mechanizmów dobrowolnego i skoordynowanego podziału obowiązków między państwa członkowskie oraz wspieranie budowania zdolności. Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu będzie stanowił jeden z kluczowych elementów wzmocnienia solidarności i pogłębiania praktycznej współpracy między państwami członkowskimi, a także dalszego rozwijania zewnętrznego wymiaru azylu (programy przesiedleń i regionalne programy ochrony).
239. W perspektywie ogólnej kluczowym celem będzie propagowanie większej spójności polityk i działań prowadzonych w dziedzinie migracji i innych stosownych obszarach polityki, w tym w politykach dotyczących zatrudnienia, handlu, w polityce zagranicznej i rozwojowej, z myślą o zwiększeniu skuteczności wszystkich odnośnych polityk. Postępy będą przedmiotem przeglądu w sprawozdaniu na temat działań podjętych w następstwie Europejskiego paktu o imigracji i azylu oraz na temat związanych z tym aspektów programu sztokholmskiego, a także w ramach śródkresowego przeglądu programu sztokholmskiego.

Bezpieczeństwo wewnętrzne

240. W najbliższych 18 miesiącach Rada będzie kontynuowała realizację strategii bezpieczeństwa wewnętrznego. W tym kontekście, w ścisłym porozumieniu i współpracy z Parlamentem Europejskim, stworzy europejski model wymiany informacji, ustanawiając niezbędną wymianę informacji w ramach europejskiego bezpieczeństwa wewnętrznego. Podstawą tych prac będzie komunikat Komisji w sprawie ochrony danych i związany z nim wniosek dotyczący nowego aktu prawnego, przyszły komunikat w sprawie europejskiego modelu wymiany informacji, a także sprawozdania z realizacji tzw. szwedzkiej decyzji ramowej i decyzji z Prüm. Ponadto wykonanie decyzji z Prüm będzie uważnie monitorowane, aby dopilnować, by wszystkie państwa członkowskie stworzyły bazy danych i by wprowadzono wszystkie niezbędne połączenia służące wymianie danych dotyczących DNA, danych daktyloskopijnych i danych dotyczących rejestracji pojazdów.
241. W odniesieniu do danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) Rada – we współpracy z Komisją i PE – będzie kontynuowała prace nad zawarciem umów PNR z Australią, Kanadą i Stanami Zjednoczonymi, a także nad przyjęciem dyrektywy w sprawie gromadzenia i wykorzystywania danych PNR.
242. Rada przeanalizuje zapowiadane sprawozdanie z oceny dotyczące stosowania dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych i, w stosownym przypadku, wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany tej dyrektywy.
243. W nadchodzących 18 miesiącach – na podstawie śródkresowego przeglądu i z myślą o przyjęciu, przed końcem 2012 roku, nowej strategii dotyczącej narkotyków na lata 2013–2020 i planu działania na lata 2013–2016 – Rada przeprowadzi ocenę unijnej strategii dotyczącej narkotyków. Tymczasem kontynuowane będą działania służące realizacji obecnej strategii i planu działania na lata 2009–2012, na podstawie przyjętego podejścia, w którym uwzględniono zarówno zapotrzebowanie na narkotyki, jak i ich podaż. Rada zajmie się również kwestią nielegalnej produkcji narkotyków syntetycznych i handlu nimi oraz kwestią kontrolowania nowych substancji psychoaktywnych i działań podejmowanych w ich kontekście. Rewizji zostaną poddane akty prawne dotyczące prekursorów.

244. **Cyberprzestępczość i bezpieczeństwo cybernetyczne** są dwoma elementami, które zidentyfikowano jako coraz większe zagrożenie. Uwzględniając bieżący postęp technologiczny, Rada opracuje kilka instrumentów takich, jak dyrektywa w sprawie ataków na systemy informacyjne oraz – jeśli uzna to za właściwe – europejski model umów publiczno-prywatnych w tej dziedzinie. Nadal będzie również zacieśniana współpraca między zespołami reagowania na incydenty komputerowe (CERT).
245. Przeanalizowana zostanie kwestia szkolenia stosownych organów egzekwowania prawa i organów wymiaru sprawiedliwości, a jednym z analizowanych elementów będzie realizacja programu wymiany przeznaczonych dla funkcjonariuszy organów egzekwowania prawa. W stosownym przypadku, Rada przeanalizuje również wniosek ustawodawczy w sprawie rozszerzenia zakresu działań Europejskiego Kolegium Policyjnego (CEPOL).
246. Środki w zakresie współpracy służące zapewnieniu bezpieczeństwa w trakcie dużych imprez sportowych, takich jak Euro 2012 i igrzyska olimpijskie w 2012 roku, będą przedmiotem przeglądu i zostaną wzmocnione.

Walka z przestępczością zorganizowaną

247. Cykl polityczny UE dotyczący poważnej przestępczości i przestępczości zorganizowanej będzie trzeba w nadchodzących 18 miesiącach wdrożyć w praktyce, ze szczególnym uwzględnieniem operacjonalizacji unijnych priorytetów w walce z przestępczością zorganizowaną.
248. Rada zostanie poproszona o zajęcie się kilkoma aktami prawnymi i instrumentami polityki związanymi z przestępczością zorganizowaną, m.in. o ocenę wykonania decyzji ramowej Rady w sprawie walki z przestępczością zorganizowaną, oraz o kontynuowanie bieżących prac w zakresie przestępczości finansowej.
249. Podejmowane będą wysiłki służące przyjęciu zapowiadanego wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie wzmocnienia ram prawnych dotyczących konfiskaty i odzyskiwania mienia pochodzącego z przestępstwa.

250. Zwalczenie handlu ludźmi będzie jednym z priorytetów wszystkich trzech prezydencji. Będą one w pełni wspierać analizę zapowiadanych inicjatyw Komisji, zwłaszcza komunikatu w sprawie nowej kompleksowej strategii dotyczącej handlu ludźmi i środków służących ochronie i wspieraniu ofiar, wytycznych w sprawie usług konsularnych i straży granicznej do celów identyfikowania ofiar handlu ludźmi oraz sprawozdania z realizacji dokumentu dotyczącego działań z 2009 roku.

Zwalczanie terroryzmu

251. Unijna polityka w zakresie zwalczania terroryzmu wymaga ciągłych wysiłków w czterech aspektach działań podejmowanych w ramach strategii UE w dziedzinie walki z terroryzmem. W nadchodzących 18 miesiącach działania będą obejmować ocenę ramowej decyzji Rady w sprawie terroryzmu, dalsze prace służące zapobieganiu radykalizacji postaw i werbowania terrorystów i zwalczaniu tych zjawisk, jak i finansowania terroryzmu, a także realizację unijnego planu działania dotyczącego materiałów wybuchowych. Kolejnym obszarem, który będzie wymagał wzmożonych działań, jest bezpieczeństwo transportu publicznego i transportu towarowego.
252. Gdy tylko Komisja i wysoki przedstawiciel przedłożą swoje propozycje, Rada będzie musiała także wyrazić zgodę na wykonanie klauzuli solidarności.
253. Trzy prezydencje aktywnie przeanalizują zapowiadany komunikat Komisji w sprawie wykonalności europejskiego programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów oraz wszelkie późniejsze wnioski ustawodawcze z nim związane.

Współpraca celna

254. Przedstawiony i zrealizowany zostanie piąty plan działania na rzecz wdrożenia strategii w zakresie współpracy celnej w ramach (dawnego) trzeciego filaru. Trzy prezydencje skoncentrują się na zacieśnieniu współpracy celnej i znalezieniu nowych sposobów wydajniejszej współpracy w obszarze spraw wewnętrznych. Będą także koordynować wspólne działania celne, aby zapewnić lepsze współdziałanie między państwami członkowskimi w zakresie egzekwowania przepisów.

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI

Prawa podstawowe

255. Jeżeli chodzi o przystąpienie UE do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), trzy prezydencje będą się starały wspierać Komisję w negocjacjach oraz jak najszybciej kontynuować w Radzie dyskusje prowadzące do przyjęcia decyzji upoważniającej do zawarcia porozumienia o przystąpieniu. Ponadto prezydencje będą prowadziły prace nad każdym wnioskiem ustawodawczym dotyczącym niezbędnych wewnętrznych zasad UE mających charakter dodatkowy względem przystąpienia Unii do EKPC.
256. Trzy prezydencje będą również dążyć do kontynuowania prac nad zapowiadany wnioskiem Komisji w sprawie ram prawnych dotyczących ochrony danych osobowych.

Ochrona najsłabszych grup

257. W oparciu o ocenę dwóch obowiązujących instrumentów Rada przeanalizuje nowy wniosek ustawodawczy dotyczący instrumentu prawnego w sprawie minimalnych standardów w zakresie praw ofiar przestępstw, wsparcia dla nich i ich ochrony.
258. Rada przeanalizuje również wnioski w sprawie środków dotyczących wzajemnego uznawania krajowych środków ochronnych stosowanych wobec ofiar przestępstw, w oparciu o dyskusje, które już miały miejsce, na temat inicjatywy państw członkowskich na rzecz dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony.
259. Ponadto kontynuowane będą – rozpoczęte w trakcie prezydencji węgierskiej – prace nad przyszłym harmonogramem działań w odniesieniu do innych środków dotyczących miejsca ofiar w postępowaniu karnym.

260. Aktywnie wspierane będą negocjacje dotyczące rozporządzenia w sprawie unijnych linii alarmowych służących do zgłaszania zaginięć dzieci. Trzy prezydencje będą aktywnie wspierać wszystkie inicjatywy związane ze zwalczaniem przemocy wobec kobiet, przemocy domowej oraz zjawiska okaleczania żeńskich narządów płciowych, w szczególności transgranicznych aspektów tych zjawisk, także z uwzględnieniem rozwoju wydarzeń na innych forach międzynarodowych, takich jak Rada Europy.

Prawa jednostki w postępowaniu karnym

261. Zgodnie z programem sztokholmskim trzy prezydencje będą się starały sprawnie analizować wnioski Komisji dotyczące harmonogramu wzmocnienia praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym, w szczególności zapowiadany środek dotyczący dostępu do prawnika i prawa do powiadomienia osoby trzeciej o aresztowaniu w postępowaniu karnym, jak również konsultacji społecznych w sprawie tymczasowego aresztowania.

Wzajemne uznawanie w sprawach karnych i cywilnych

262. Zasada wzajemnego uznawania jest jednym z kluczowych elementów współpracy wymiarów sprawiedliwości. Trzy prezydencje będą kontynuować wdrażanie tej zasady zgodnie z programem sztokholmskim.
263. Jeżeli chodzi o kwestie prawa cywilnego związane z działalnością gospodarczą, Rada będzie dążyć do zakończenia prac nad rewizją rozporządzenia Bruksela I, które stanowi jeden z filarów w obszarze uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych na szczeblu europejskim. Rozpoczną się również prace nad rozporządzeniem w sprawie zwiększenia skuteczności wykonywania orzeczeń sądowych poprzez zamrażanie kont bankowych.
264. Kontynuowana będzie analiza projektu dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych. Trzy prezydencje będą również wspierać negocjacje na temat zapowiadanego wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy w sprawie wzajemnego uznawania kar o charakterze pieniężnym, w tym kar związanych z wykroczeniami drogowymi.

265. Kontynuowane będą działania na rzecz przyjęcia rozporządzenia w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń i dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie utworzenia europejskiego certyfikatu spadkowego.
266. Przedmiotem szczególnej uwagi będzie wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie kolizji przepisów w sprawach dotyczących majątkowego ustroju małżeńskiego, w tym zagadnienia własności i wzajemnego uznawania, oraz wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie majątkowych następstw rozstania osób pozostających w związku lub zarejestrowanych związkach partnerskich.
267. Trzy prezydencje będą się starały postępować według konkluzji Rady w sprawie monitorowania wdrażania instrumentów służących wzajemnemu uznawaniu i monitorować ukończenie projektu zmodernizowania portalu internetowego Europejskiej Sieci Sądowej.
268. Z myślą o wdrożeniu ram europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) do kwietnia 2012 roku, trzy prezydencje będą kierowały dyskusjami na temat transpozycji ogólnych zasad technicznych do systemów krajowych i opracowania podręcznika dla użytkowników.

Minimalne zasady

269. Opracowaniu narzędzi proceduralnych musi towarzyszyć przyjęcie wspólnych zasad minimalnych, przy czym w centrum zainteresowania powinny znaleźć się potrzeby obywateli. Przy realizacji tego założenia uwzględnione zostaną różnice między systemami prawnymi i tradycjami prawnymi państw członkowskich.
270. Rada przeanalizuje sprawozdania z funkcjonowania rozmaitych instrumentów przyjętych w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych, jak również wszelkie wnioski ustawodawcze, które zostaną przedłożone w konsekwencji tych sprawozdań, mianowicie w dziedzinie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych.

271. Rada rozpocznie prace nad wnioskiem w sprawie instrumentu prawnego dotyczącego fakultatywnego prawa zobowiązań. W tej dziedzinie Rada będzie propagować rozwiązania, które wnoszą wartość dodaną w funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
272. Trzy prezydencje będą wspierać dyskusje na temat komunikatu Komisji w sprawie szkolenia pracowników wymiaru sprawiedliwości.
273. Prezydencje, we współpracy z Komisją, usprawnią prace nad projektami informatycznymi w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości.

E-sprawiedliwość

274. Z racji horyzontalnego znaczenia e-sprawiedliwości kontynuowane będą prace nad technicznymi aspektami funkcjonowania tego systemu, zgodnie z wieloletnim europejskim planem działania na lata 2009–2013.
275. Ponadto dalej będą również prowadzone prace nad lepszym dostępem do informacji w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości, umożliwianiem postępowań wirtualnych, jak również uproszczeniem i usprawnieniem komunikacji między organami wymiaru sprawiedliwości. Poza tym trzy prezydencje zajmą się kwestią wzajemnych połączeń rejestrów niewypłacalnych dłużników, usprawnieniem wzajemnych połączeń między innymi rejestrami oraz kwestią udostępnienia dodatkowych funkcji w systemie e-sprawiedliwość.

ZEWNĘTRZNY WYMIAR WSiSW

276. Włączanie zewnętrznych elementów WSiSW do pozostałych polityk UE w celu zapewnienia spójności całościowej polityki pozostanie jednym z najważniejszych założeń, zapewniając zwłaszcza spójność z innymi aspektami unijnej polityki zagranicznej.
277. Trzy prezydencje wzmocnią zewnętrzny wymiar polityk WSiSW, aby uzyskać lepsze zarządzanie przepływami migracyjnymi i wzmocnić bezpieczeństwo wewnętrzne i międzynarodowe. Globalne podejście do kwestii migracji nadal będzie podstawą prac w tym kontekście. Komunikat Komisji w sprawie oceny globalnego podejścia do kwestii migracji powinien okazać się przydatny w dalszym rozwijaniu i zacieśnianiu stosunków z państwami trzecimi w kwestii zarządzania migracją. Rada będzie w szczególności dążyć do kontynuowania działań służących wyeliminowaniu źródeł przepływów azylowych i nielegalnej migracji, poprzez zapewnienie lepszej koordynacji działań unijnych i krajowych oraz, w stosownych przypadkach, budowanie zdolności w państwach trzecich.
278. Dalej będą także prowadzone działania w dziedzinie zwalczania terroryzmu, ze zwróceniem szczególnej uwagi na zapobieganie radykalizacji postaw i werbowania terrorystów w regionach ogarniętych konfliktami wojennymi i wewnętrznymi. Kluczowymi celami nadal będą: zwalczanie przestępczości zorganizowanej i międzynarodowej, współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych i cywilnych oraz ochrona praw podstawowych. Przedmiotem szczególnej uwagi będzie ponowne zdefiniowane strategii dotyczącej obecności UE w dziedzinie prawa cywilnego. W tym kontekście działania podejmowane w tym zakresie przez Unię i jej państwa członkowskie muszą się wzajemnie uzupełniać.
279. Z zachowaniem równowagi geograficznej i strategicznej kontynuowane będą aktualne dialogi i współpraca z partnerami z państw trzecich, a w centrum uwagi znajdą się stojące przed UE wyzwania związane z migracją i azylem; działania te będą prowadzone m.in. z wykorzystaniem procesu budowania partnerstwa na rzecz migracji.

280. Jeżeli chodzi o relacje z USA, współpraca będzie się koncentrować m.in. na mobilności, bezpieczeństwie, zwalczaniu terroryzmu, odporności na zagrożenia i współpracy wymiarów sprawiedliwości. Relacje z Rosją będą obejmować kwestie mobilności, bezpieczeństwa i wymiaru sprawiedliwości, współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, jak również dążenia do systemu bezwizowego jako celu długoterminowego. Jednym z kluczowych celów pozostanie osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony danych z oboma wspomnianymi partnerami.
281. Na znaczeniu zyska także współpraca z państwami objętymi Partnerstwem Wschodnim. Najważniejszymi elementami dialogu z państwami objętymi Partnerstwem Wschodnim będą kwestie mobilności i współpracy w zakresie egzekwowania prawa. Ponadto UE będzie monitorować realizację planu działania zawartego w programie sztokholmskim w odniesieniu do państw objętych Partnerstwem Wschodnim.
282. Kraje Bałkanów Zachodnich będzie się zachęcać do zacieśniania współpracy w regionie, a UE będzie nadal propagować przyjmowanie przez nie unijnego dorobku prawnego i wspierać je w tym procesie, z myślą o perspektywie członkostwa w UE. Ponadto, w zależności od potrzeb, dalej będzie rozwijana współpraca z innymi regionami na świecie, z którymi współdziałanie w obszarze WSiSW jest bardzo istotne.
283. W ramach organizacji międzynarodowych kontynuowane będą działania dotyczące konwencji lugańskiej, konferencji haskiej i Międzynarodowego Instytutu Unifikacji Prawa Prywatnego (UNIDROIT). W odniesieniu do konwencji lugańskiej wspierane będą działania służące ocenie uczestnictwa państw trzecich w tej konwencji.

OCHRONA LUDNOŚCI

284. Trzy prezydencje będą kontynuować prace nad poprawieniem zdolności państw członkowskich do reagowania w przypadku katastrof i kryzysów zarówno w UE, jak i w państwach trzecich, z uwzględnieniem niezbędnej równowagi między zapobieganiem, gotowością i reagowaniem.
285. Kontynuując wysiłki zmierzające do lepszego zapobiegania, trzy prezydencje będą – w nawiązaniu do komunikatu Komisji z dnia 26 października 2010 r. pt. „Wzmacnianie europejskiej zdolności reagowania w przypadku klęsk i katastrof: rola ochrony ludności i pomocy humanitarnej” – kontynuować prace rozpoczęte w trakcie wcześniejszych prezydencji z myślą o wzmocnieniu zdolności Europy do reagowania.
286. Prace będą się w szczególności koncentrować na ocenie i ewentualnym dostosowaniu najważniejszych instrumentów ustawodawczych w dziedzinie ochrony ludności (są to: unijny mechanizm ochrony ludności i instrument finansowy ochrony ludności), aby UE była lepiej przygotowana do stawiania czoła poważnym katastrofom na całym świecie.
287. Monitorowane będą postępy w zakresie europejskiego programu ochrony infrastruktury krytycznej, możliwa jest też rewizja tego programu. Proces przeglądu dyrektywy 2008/114 w sprawie europejskiego programu ochrony infrastruktury krytycznej zacznie się na początku 2012 roku, a jednym z jego elementów będzie rozważenie rozszerzenia zakresu stosowania dyrektywy.
288. Kontynuowane będą także prace nad zagrożeniami chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi i jądrowymi. Pierwsze kompleksowe sprawozdanie z realizacji unijnego planu działania dotyczącego zagrożeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych jest spodziewane pod koniec 2011 roku; po nim powinien nastąpić przegląd priorytetów dalszej realizacji planu. Ponadto uważnie będą monitorowane postępy w zakresie inicjatyw dotyczących zapobiegania pożarom lasów oraz przygotowania i gotowości w odniesieniu do zagrożeń powodziowych.

289. W dalszym ciągu wspierany będzie aktywny udział obywateli. Rozwijane będą inicjatywy dotyczące szkolenia i aktywnego dobrowolnego udziału obywateli, udoskonalona zostanie również realizacja modułów ochrony ludności, podobnie jak program wdrażania doświadczeń i wniosków.
290. Przedmiotem zainteresowania będzie także zintegrowane podejście do komunikacji w sytuacjach kryzysowych po to, by jeszcze bardziej rozwinąć jej społeczne i technologiczne aspekty.
291. I wreszcie, gdy tylko Komisja i wysoki przedstawiciel przedłożą swój wniosek przewidziany w art. 222 TFUE, trzy prezydencje będą pracować nad wdrożeniem klauzuli solidarności.

STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

Wspólna polityka handlowa UE

292. W następstwie bezprecedensowego kryzysu gospodarczego i finansowego wywołującego ogromne negatywne skutki dla światowej gospodarki i światowego handlu, unijna polityka handlowa musi nadal odgrywać zasadniczą rolę jako jeden z podstawowych elementów zewnętrznego wymiaru strategii „Europa 2020”, wspierając potrójny cel tej strategii w postaci inteligentnego i trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.
293. Mając na uwadze komunikat Komisji pt. „Handel, wzrost i polityka światowa – Polityka handlowa jako kluczowy element strategii Europa 2020”, unijna polityka handlowa, w duchu wzajemności i korzyści, powinna w dalszym ciągu propagować poprawę dostępu do rynku dla usług i inwestycji, dalsze otwarcie procedur zamówień publicznych, lepszą ochronę i egzekwowanie praw własności intelektualnej, nieograniczoną podaż surowców i energii oraz usunięcie barier regulacyjnych na rynkach trzecich, w tym w drodze propagowania standardów międzynarodowych.
294. W tym względzie zakończenie ambitnej, wyważonej i kompleksowej rundy dauhańskiej pozostanie kluczowym priorytetem programu działań w dziedzinie unijnej polityki handlowej, w perspektywie dalszego rozwoju i wzmocnienia wielostronnego systemu handlowego opartego na zasadach. Równie istotne są znaczące postępy w trwających negocjacjach w sprawie umowy o wolnym handlu z kluczowymi partnerami handlowymi – i ewentualne zakończenie tych negocjacji – oraz pogłębienie i podniesienie rangi stosunków handlowych i gospodarczych z partnerami strategicznymi i krajami sąsiadującymi z UE.

295. Ponadto prezydencje zwrócą szczególną uwagę na przeanalizowanie w odpowiednim czasie wniosków w dziedzinie unijnej polityki inwestycyjnej, w tym negocjacje w sprawie inwestycji z głównymi partnerami handlowymi, a także na inicjatywy w dziedzinie handlu i rozwoju oraz reformę ogólnego systemu preferencji dla krajów rozwijających się.
296. W ramach unijnej strategii dostępu do rynku prezydencje będą nadal wspierać starania na rzecz zwiększenia dostępu europejskich przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, do rynków państw trzecich, jak również monitorować bariery handlowe i środki protekcyjnych przepisów na kluczowych rynkach, w celu uruchomienia odpowiednich działań egzekwujących przepisy.
297. Ponadto trzy prezydencje zwrócą szczególną uwagę na kwestię odpowiedniej realizacji unijnych celów w dziedzinie ochrony środowiska i zmiany klimatu, również z uwzględnieniem handlu towarami i usługami przyjaznymi dla środowiska.
